

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 83

I Legislatura

Any 1981

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 35

Segona reunió
tinguda el dia 3 de desembre de 1981

SUMARI

Es reprèn la sessió, suspesa ahir, a les dotze i onze minuts del migdia, sota la Presidència del M. H. Sr. Heribert Barrera, qui anuncia que s'obre el termini de mitja hora per a la presentació de propostes de resolució davant de la Mesa i un cop acabat aquest la Mesa es reunirà per examinar si les propostes presentades són congruents amb el debat, i comunicarà als Grups parlamentaris les admeses a tràmit (p. 2323). Intervé sobre aquesta qüestió el Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista (p. 2323), i el M. H. Sr. President li respon (p. 2323).

Se suspèn la sessió a un quart menys un minut d'una del migdia i es reprèn a dos quarts menys tres minuts de sis de la tarda (p. 2323).

El M. H. Sr. President comunica que la Mesa ha admès a tràmit i ha distribuït a tots els I. Srs. Diputats i Sres. Diputades el text de la Proposició no de Llei sobre el III aniversari de l'aprovació de la Constitució, presentada pels Portaveus dels G. parlamentaris, i fa diverses observacions sobre el termini per a presentar-hi esmenes; també fa alguns aclariments sobre el segon punt de l'ordre del dia (p. 2323).

Tot seguit intervenen per presentar les propostes de resolució els Diputats I. Srs. Ribó, del G. p. del PSUC (p. 2323), Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 2325), i Martín i Toval, del G. Socialista (p. 2325). Intervé en contra de la darrera proposta el Diputat I. Sr. Alavedra, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2326). El Diputat I. Sr. Capdevila, del G. p. de Centristes, pren la paraula per presentar la proposta de resolució del seu Grup (p. 2328). Hi intervé en contra el Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC (p. 2329).

En acabat es fa la votació de la primera de les propostes de resolució presentades pel G. p. del PSUC i és aprovada per 113 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions (p. 2330).

El Diputat I. Sr. Ribó intervé per retirar les tres rimeres ratlles del primer paràgraf de la núm 2, que començaria amb una negació (p. 0000); aquest primer paràgraf rectificat de la proposta núm. 2 és aprovat per la unanimitat dels presents (p. 2330).

Intervé per a una qüestió d'ordre el Diputat I. Sr. Capdevila, del G. p. de Centristes (p. 2330). El segon paràgraf d'aquesta segona proposta del G. p. del PSUC també és aprovat per unanimitat (p. 2330). El Diputat I. Sr. Ribó intervé per retirar l'apartat a) del tercer paràgraf (p. 2330). Es vota l'apartat b), que queda aprovat per unanimitat (p. 2330); la primera part de l'apartat c) queda aprovada per unanimitat (p. 2330), així com també la segona part, per 77 vots a favor, 15 en contra i 30 abstencions (p. 2331).

La **primera part de l'apartat d)** és aprovada per unanimitat (p. 2331) i la **segona part** és aprovada per 77 vots a favor, 44 en contra i 1 abstenció (p. 2331). Intervenien per a qüestions d'ordre els Diputats I. Srs. Ribó (p. 2331) i Capdevila (p. 2331). Tot seguit es fa la votació dels **apartats e), f) i primera part del g)**, que són aprovats per unanimitat (p. 2331); la **segona part de l'apartat g)** és aprovat per 77 vots a favor, 15 en contra i 30 abstencions (p. 2331). Es voten, en acabat, les **propostes de resolució 3 i 4 del G. p. del PSUC**, que són aprovades per unanimitat (p. 2331).

L'I. Sr. Secretari Primer fa la lectura de la **proposta de resolució transaccional** entre els G. p. de Convergència i Unió i d'Esquerra Republicana (p. 2331). Intervé per a una qüestió d'ordre el Diputat I. Sr. Capdevila, del G. p. de Centristes (p. 2331). Li respon el M. H. Sr. President (p. 2331). El Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, intervé per demanar la lectura de l'apartat 2.2 de la proposta de resolució del G. p. del PSUC (p. 2331). L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a la segona part del primer paràgraf de l'apartat 2, de la del G. p. del PSUC (p. 2332). Pren la paraula el Diputat I. Sr. Alavedra, del G. p. de Convergència i Unió, per a una qüestió d'ordre (p. 2332).

Es vota el **primer paràgraf de la primera proposta transaccional**, que queda aprovat per unanimitat (p. 2332); el **segon paràgraf** queda aprovat per 78 vots a favor, cap en contra i 44 abstencions (p. 2332), i el **tercer paràgraf** també queda aprovat per 78 vots a favor, 44 en contra i cap abstenció (p. 2332).

El Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, intervé per demanar la lectura de l'apartat 4 de la proposta del G. p. del PSUC, en relació amb l'apartat segon de la proposta transaccional entre els G. p. de Convergència i Unió i d'Esquerra Republicana (p. 2332). L'I. Sr. Secretari Primer fa la lectura dels dos apartats (p. 2332). Intervenien per a qüestions d'ordre els Diputats I. Srs. Alavedra, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2332), i Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 2332). Tot seguit es vota la **segona proposta de resolució transaccional**, que és aprovada per unanimitat (p. 2332).

El Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, retira la proposta de resolució del seu Grup (p. 2332). Intervenien per a qüestions d'ordre els Diputats I. Srs. Ribó, del G. p. del PSUC (p. 2333), i Capdevila, del G. p. de Centristes (p. 2333).

L'I. Sr. Secretari Primer fa la lectura de la resolució núm. 2, aprovada, del G. p. del PSUC, de la proposta 1 del G. p. de Centristes i del segon paràgraf de la resolució primera del G. p. de Convergència i Unió, aprovada també (p. 2333). Es vota la **proposta de resolució núm. 1**, del G. p. de Centristes, que és aprovada per unanimitat (p. 2333); la **proposta núm. 2** és rebutjada per 43 vots a favor, 75 en contra i cap abstenció (p. 2333); la **núm. 3** és rebutjada per 43 vots a favor, 76 en contra i cap abstenció (p. 2333), i la **número 4** també és rebutjada per 43 vots a favor, 76 en contra i cap abstenció (p. 2333).

S'esdevé un diàleg per una qüestió d'ordre entre el M. H. Sr. President i el Diputat I. Sr. Martín i Toval (p. 2333).

La **proposta núm. 5**, també del G. p. de Centristes, és aprovada per la unanimitat dels presents (p. 2333). Intervé el Diputat I. Sr. Capdevila, del G. p. de Centristes, per retirar la **núm. 6** (p. 2333).

Per a explicacions de vot prenen la paraula els Diputats I. Srs. Martín i Toval, del G. Socialista (p. 2334), Alavedra, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2335), Ribó, del G. p. del PSUC (p. 2335), Capdevila, del G. p. de Centristes (p. 2336) i Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 2338)

Es passa al punt següent de l'ordre del dia, que és la **discussió i debat del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Proposició de Llei que autoritza el Govern a crear i a cedir a la Generalitat de Catalunya un tercer canal de televisió de titularitat estatal, a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats, d'acord amb l'article 34.2 de l'Estatut d'Autonomia**. Sobre el qual el M. H. Sr. President informa que al Dictamen només hi ha presentada una esmena tècnica (p. 2338) i atès que hom considera que no cal cap presentació es passa a la votació de tot el text del **Dictamen**, amb l'esmena tècnica incorporada, que queda aprovat per 89 vots a favor, cap en contra i cap abstenció (p. 2339).

El M. H. Sr. President suspèn la sessió a dos quarts de vuit del vespre i onze minuts.

Es reprèn la sessió, suspesa ahir, a les dotze i onze minuts del migdia, sota la Presidència del M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de la Vice-presidenta Primera, I. Sra. Concepció Ferrer; el Secretari Primer, I. Sr. Ramon Camp i Batalla; el Secretari Segon, I. Sr. Felip Lorda, i el Secretari Quart, I. Sr. Ramon Espasa. Assisteixen la Mesa l'Oficial Major, Sr. Pitarch, i el Lletrat Sr. Bayona. Al banc del Govern seuen el M.H. Sr. President de la Generalitat, i els H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura i Mitjans de Comunicació, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, de Treball i d'Indústria i Energia.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Senyores i senyors Diputats, ahir va acabar el debat sobre el primer punt de l'ordre del dia. D'acord amb les normes d'ordenació i els criteris interpretatius de l'article 120, queda obert a partir d'ara el termini de mitja hora per a la presentació de propostes de resolució davant de la Mesa. En el meu rellotge —que espero que no estigui massa lluny de l'hora real— són les dotze i onze minuts.

Aleshores, a partir d'aquest moment hi ha el termini de mitja hora. Tot seguit, acabada aquesta mitja hora, es reunirà la Mesa i examinarà si les propostes de resolució presentades són congruents amb el debat, i les que siguin admeses a tràmit seran comunicades immediatament als Grups parlamentaris; de manera que jo demano als senyors representants dels Grups parlamentaris que estiguin atents per a rebre aquestes propostes de resolució. Tot seguit la Mesa es tornarà a reunir a les quatre de la tarda o, millor dit, a un quart de cinc de la tarda, i examinarà les propostes de resolució transaccionals que hagin pogut ésser presentades abans d'un quart de cinc, tot això d'acord amb els criteris interpretatius de l'article 120 del Reglament que figuren al *Butlletí* número 56. Immediatament després que la Mesa hagi admès a tràmit —si s'escau— les noves propostes transaccionals, podem ja reprendre la sessió. La sessió es reprendrà, doncs, aquesta tarda, a les cinc.

(El senyor Martín i Toval demana per parlar.)

El senyor Martín?

El Sr. MARTÍN I TOVAL *(de l'escó estant)*: Veurà, senyor President: el termini de presentació de transaccionals seria, per tant, de quatre a dos quarts de cinc?

El Sr. PRESIDENT: Sí, exactament, això mateix, de quatre a dos quarts de cinc, sí. És a dir, havíem dit que perquè quedés el mateix temps, per exemple, fins a un quart de cinc es podrien rebre les propostes transaccionals, fins a un quart de cinc, fins a un quart de cinc, i, aleshores, entre un quart de cinc i les cinc queda el temps perquè la Mesa pugui examinar-ho, comunicar també als Grups les que han estat admeses a tràmit, i a les cinc reprendríem la sessió.

Queda clar?

Moltes gràcies.

Se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn a un quart menys un minut d'una del migdia i es reprèn a dos quarts menys tres minuts de sis de la tarda.)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Abans de començar el debat relatiu a les propostes de resolució originades pel

debat d'ahir, voldria comunicar-los que la Mesa del Parlament, en sessió tinguda aquest matí, i d'acord amb el que disposa un dels articles del Reglament, ha admès a tràmit la Proposició no de Llei presentada pels Portaveus dels Grups parlamentaris, relativa a una declaració sobre el III aniversari de l'aprovació de la Constitució. El text d'aquesta Proposició no de Llei ha estat distribuït a tots els senyors i senyores Diputats.

Així mateix, la Mesa, d'acord amb l'article 87 del Reglament, ha acordat d'obrir un termini d'esmenes reduït —ja que s'ha aprovat un tràmit d'urgència— que acabarà demà al matí a les deu; demà, divendres, a les deu. Voldria indicar que aquest termini d'esmenes és, evidentment, reservat als Grups parlamentaris, que són els únics que poden presentar esmenes a una proposició no de Llei.

D'acord amb l'article 62 del Reglament, la Mesa també ha acordat de dispensar del termini de dos dies de distribució de la documentació que servirà de base per al debat. De manera que demà es proposarà d'incloure a l'ordre del dia el tràmit d'aquesta Proposició no de Llei davant el Plenari, i si les senyores i els senyors Diputats accepten que sigui discutida, podrà, doncs, ser aprovada, havent superat tots els tràmits reglamentaris per la via indicada.

Voldria dir-los també que, si ens queda temps, aquesta tarda intentaríem d'arribar al segon punt de l'ordre del dia, que fa referència a l'aprovació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Proposició de Llei que autoritza el Govern a crear i a cedir a la Generalitat un tercer canal de Televisió de titularitat estatal; aleshores, d'acord amb el que disposa el Reglament i l'Estatut d'autonomia, aquest Projecte hauria d'ésser votat, perquè fos vàlid, perquè fos adoptat pel Parlament, per la majoria absoluta dels Diputats. Ho dic només per a demanar als senyors Diputats que tinguin present la necessitat que aquesta votació, perquè sigui vàlida, requereix la majoria absoluta.

Passem ara al debat de les propostes de resolució. Les propostes de resolució presentades, referents al debat d'ahir, són també en possessió de tots els senyors i les senyores Diputats, han estat distribuïdes a tots vostès. No ha estat possible de distribuir una proposta transaccional que ha implicat la retirada de les propostes de resolució dels Grups de Convergència i Unió i d'Esquerra Republicana. El text, no obstant això, no és molt diferent, i quan s'arribi al moment de la votació corresponent, serà llegit pel senyor Secretari.

L'ordre de presentació de les propostes de resolució i el sorteig al qual s'ha fet necessari de recórrer, fan que la primera de les propostes de resolució a debatre sigui la del Partit Socialista Unificat de Catalunya. La segueix la proposta de resolució transaccional dels Grups de Convergència i Unió i d'Esquerra Republicana, en tercer lloc la proposta socialista i, finalment, la proposta del Grup de Centristes.

D'acord amb el Reglament, cada un dels Grups propo-sants... Millor dit, per a cada proposta de resolució presentada hi ha un torn de defensa de deu minuts.

En nom del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, per a defensar la seva proposta, té la paraula el Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, nosaltres ja anunciarem, en les nostres intervencions, que abordàvem aquest debat amb una voluntat de fixar

una política amb valor d'estat, no pas de partit ni amb cap afany de convertir les pretensions de política d'Estat en pretensions localistes o en pretensions instrumentalitzades.

En aquest sentit, nosaltres presentem unes resolucions que tenen un afany unitari, que van ser distribuïdes transparentment a tots els Grups parlamentaris per tal de trobar un punt de coincidència en allò que és l'objectiu més important d'aquest debat: la defensa de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

La LOAPA, que —ho tornem a dir— té en el seu articulat voluntat de solucionar uns problemes, no deixa de ser una norma legal, o un projecte de norma legal indeterminada, vaga en molts punts importants i ambigua en la seva totalitat. Una ambigüitat no pas menor que la que té el Títol Vuitè de la Constitució, i es diu que la LOAPA és necessària justament per a acabar amb aquesta ambigüitat.

Martín Villa, fins fa poc Ministre d'Administración Territorial, va dir en els seus discursos davant del Congrés de Diputats i del Senat, quan presentava la comunicació del Govern per defensar la necessitat d'una llei d'harmonització sobre el procés autonòmic, que ens podíem fixar, com un exemple, en l'article 15 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que ell es va prendre la molèstia de llegir dues vegades, una al Congrés i l'altra al Senat, per mostrar —sobretot en la cua que, tots els senyors Diputats i senyores Diputades recordaran que té l'article 15— la imprecisió i ambigüitat d'aquest article. Doncs bé, jo li preguntaria al senyor Martín Villa, i a qui ens vulgui escoltar, ¿creu que la LOAPA soluciona el problema? Si és que és ambigu, ¿ho soluciona la LOAPA? I, si ho fa, ¿no ho fa amb un sentit limitatiu? I, si no és amb un sentit limitatiu, i si no ho soluciona, ¿no és una mesura ociosa? O, si no és ociosa, ¿és que ens anuncien noves mesures com la de l'Alta Inspecció d'Ensenyament, amb un desenvolupament restrictiu?

Nosaltres creiem que per aquest camí es pot anar a col·locar l'Estat de les autonomies als llimbs. La LOAPA —hi insistim— té elements d'inconstitucionalitat i elements que alteren el sistema autonòmic. I donarem una raó per la qual presentem la primera resolució demanant que hi hagi converses, negociacions, entesa entre les institucions autonòmiques de govern, entre el Govern central i entre els partits parlamentaris a nivell d'Estat i autonòmic. I és que la LOAPA no solament és inconstitucional i segurament reforma les autonomies, sinó que a més és una mesura innecessària per a la racionalització que pretén. Si pretén racionalitzar els estatuts ja aprovats, ho analitzarem. Si pretén analitzar els estatuts per aprovar —ja ho vam dir en la nostra intervenció anterior—, aquests van per camí de les Corts, via esmenes: per es poden debatre i reformar en allò que es cregui.

Els estatuts vigents tenen una reserva material en la Constitució. Hi ha mecanismes fins i tot per a harmonitzar les seves disposicions normatives; hi ha mecanismes per a discutir les transferències de les Comissions mixtes; hi ha mecanismes per a assegurar la legislació bàsica com la Funció Pública. Ara, si el que es vol és rebaixar aquests estatuts, entenem que aleshores cal reformar la Constitució o cal reformar els mateixos estatuts. Si el que es vol és interpretar tot aquell conjunt de «sin perjuicios» i altres punts possiblement foscos dels estatuts vigents, la LOAPA no seria necessària, perquè es podria anar, o bé a la negociació política, o bé a l'aplicació directa dels

textos o bé, en darrera instància, al Tribunal Constitucional.

La LOAPA, per a nosaltres, és un succedani, doncs, un substitutiu de la reforma constitucional, que empelta amb una voluntat artificial amb les tècniques del federalisme cooperatiu, però sense les bases polítiques, institucionals i jurídiques d'aquest federalisme.

Si el que es vol és integrar totes les voluntats nacionalistes de l'Estat, i integrar la voluntat de l'Administració central per a avançar tots —permetin-me el símil— pel camí de l'Estat de les autonomies, aleshores, anem a parlar-ne tots junts amb la màxima claredat i transparència.

Si el que es pretén és fer un empelt de federalisme en un cos que el pot rebutjar, que pot, fins i tot, arribar a morir perquè l'empelt li és estrany, aleshores farem un trist favor a l'Estat, al problema de la societat. Nosaltres diríem, en aquest sentit, que avui no hi ha una *Bundesfreund* —com ho dirien els alemanys, que són els precursors del federalisme cooperatiu—, no hi ha lleialtat federal en l'Estat espanyol per a empeltar mecanismes de federalisme.

Nosaltres diríem que la lleialtat federal, com es veu en la República Federal Alemanya, parteix d'un respecte a les unitats en l'Administració central, i d'una cooperació, però també d'un respecte a les comunitats autònomes. Nosaltres creiem que aquí, no havent-hi reforma de l'Administració central, i havent-hi una política de traspassos fragmentaris, no hi ha aquesta lleialtat federal; al contrari, la LOAPA és un recel o desconfiança envers les autonomies, tot al contrari d'allò que seria una política federalitzant.

Nosaltres creiem que la negociació podria anar per un camí de propostes unitàries que respectés, al mateix temps, el gradualisme d'assoliment de competències i el determini final de la inexistència de privilegis, que respectés al mateix temps el principi dispositiu i la necessitat de garantir les autonomies per a totes les Comunitats de l'Estat espanyol.

En un segon punt de la nostra resolució, nosaltres plantejarem tots aquells criteris que servirien per a esmenar les possibles agressions de la LOAPA aprovada a l'Estatut d'Autonomia. Que no es poden modificar ni la Constitució ni l'Estatut mitjançant mesures que no siguin previstes en aquests textos; que no es pot considerar cap norma intermèdia entre Constitució i Estatut, que no es pot afirmar d'una forma desequilibradora la prevalença del dret estatal; que no es poden interpretar les bases o les normes bàsiques en reducció de les autonomies —i aquí apellem a la sentència del Tribunal Constitucional de juliol del 81. I que no se'ns vingui amb la història que cal vacunar potser un dia tota la població de l'Estat espanyol i per a fer la vacuna vírica —aquest exemple que tan sovint hem sentit— aleshores caldran reglaments de l'Administració central. No. Hi ha mecanismes fins i tot tan potents, si hi ha vertaderes catàstrofes, molt més enllà de les vacunes, com l'estat d'excepció, regulat per llei constitucional, com el principi d'harmonització, com molts d'altres que servirien per a solucionar aquests problemes tan grossos que diuen que hi ha o que hi poden haver. Però per a problemes molt més petits, com és el funcionament d'aquesta Cambra, n'hi ha prou que nosaltres desenvolupem la legislació bàsica de l'Estat i tinguem la potestat reglamentària. Que els controls sobre l'activitat autonòmica ja són en la Constitució, que no cal que s'incrementin; que no cal que es vagi a l'harmonització abans que existeixin disposi-

cions normatives; que no es tanqui la possibilitat que les transferències siguin perllongades mitjançant l'article 152 o l'article 28 de l'Estatut; que les transferències de serveis ja són regulades en l'Estatut sobre la base del que diu l'article 147.2.d) de la Constitució; que la Funció Pública haurà de ser desenvolupada segons un estatut de la Funció Pública a nivell d'Estat i segons les previsions de l'article 10.1.1 de l'Estatut.

En un tercer punt, nosaltres demanem a aquest Parlament que —i ens en felicitem— s'ha pres tan seriosament en aquest debat una voluntat d'acord per a evitar les ingerències possibles d'aquests acords autonòmics en l'autonomia de Catalunya, que prenguéis també en les seves mans tot el paquet de matèries econòmico-financeres, pressupostàries i, molt especialment, el Projecte de Llei del Fons de Compensació.

Senyores Diputades, senyors Diputats, ho diem molt serenament, però també molt fermament: sense recursos econòmics no haurà servit de gaire la batalla per salvar la potestat normativa.

I, en quart i darrer lloc, nosaltres demanem que el Parlament, en tot cas, sigui conscient que al seu dia caldrà reflexionar de nou, reconsiderar, veure el resultat de tot això, per si hem de prendre mesures d'un altre caire, utilitzar una altra mena de recursos contra tota norma que atempti contra l'Estatut i la Constitució.

Ens hem trobat amb la paradoxa —i no em resisteixo a citar-la— que en aquest debat podíem haver estat titllats, el nostre Grup parlamentari, de «Grup frontissa» —alguna vegada ens havia de tocar—, i que, com a tal, havíem d'acontentar a tots. Érem molt estimats, aquests dies, aquestes darreres hores, per tothom. Nosaltres volem afirmar que aquí no hi ha Grups frontissa, que aquí estem tractant d'un problema que va per a tots, un problema que per això demana el màxim acord possible, que és la defensa de l'autogovern; que els problemes de Catalunya, que tenen solucions molt diverses segons el sector d'aquesta Cambra, totes aquestes possibles propostes de solucions quedarien enlaire, i en un no res, si no hi hagués un instrument adequat, potent i amb recursos per a fer front —amb el programa que sigui, segons majories i minories— a aquests problemes que cal abordar. Dit amb altres paraules, l'autogovern no és un accident; no és quelcom que es pugui posar en virtut del joc de les frontisses; és, en essència, la política substancial d'aquest país, perquè acabaríem, amb això, sense autogovern, sense l'autonomia que és contemplada en la Constitució, Títol Vuitè, i en l'Estatut no hi ha cap possibilitat de debò de fer una política catalana.

Nosaltres, quan diem que aquests acords, i en concret la LOAPA, poden reformar l'autonomia, algú ens podrà dir que fent aquesta política no ens adonem que potser estem facilitant una cosa pitjor, que és que vingui la reforma de la Constitució. Per a nosaltres, això es tergiversar els fets. Tenim clarament els objectius; sabem que no és una tasca fàcil; sabem que és una tasca, com s'ha dit en aquesta Cambra, d'anys i fins i tot de segles, però, sobretot, no anem a la involució ni a la reculada, perquè encara facilitaríem més aquesta reforma que —ho repeteixo— ens disminuiria les capacitats d'autogovern.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algú desitja parlar per a un torn en contra? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra.

Passem, doncs, a la segona proposta de resolució, que és la

proposta transaccional dels Grups de Convergència i Unió i d'Esquerra Republicana. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Hortalà.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats. Ahir, a bastament, es varen citar referències jurídiques, articulats. També ahir es varen fer, a bastament, referències històriques sobre els drets seculars consubstancials de Catalunya.

Per defensar aquesta resolució no faré referència ni a textos legals ni a consideracions històriques, apellaré tan sols al sentit comú. Avui, per la voluntat sobirana del poble de Catalunya l'autogovern de què disfrutem és regulat, sancionat per la Constitució i l'Estatut, i aquesta regulació permet de desenvolupar a casa nostra una activitat política dins d'un marc institucional establert, definit i que en definitiva dóna la pauta de les nostres actuacions. Per tant, nosaltres creiem que no hi cal res més, tal com ara estan les coses; que qualsevol modificació d'aquest marc d'actuació, fixat per la Constitució i per l'Estatut, ha de regir-se pel que la mateixa Constitució i l'Estatut determinen. Per tant, qualsevol llei, qualsevol norma intermèdia; l'hem de rebutjar. Se'ns dirà que aquestes normes no afecten; si no afecten, no calen, no són necessàries i, si afecten, òbviament les hem de rebutjar.

Per tant, nosaltres hem cregut, conjuntament amb el Grup de Convergència i Unió, que només calia, molt senzillament, fer palès a tots vostès, i en definitiva al poble de Catalunya, que no podem admetre cap mena d'interferència, que no podem admetre cap mena d'alteració del nostre marc institucional que no surti de la Constitució o de l'Estatut. Per tant, ens oposem, per principi, perquè hi pot haver alteració —i si no n'hi ha, per la seva innecessarietat—, ens oposem a aquestes lleis intermèdies que, a la manera de tascó, com deia ahir, cada vegada poden fer una escaleta més grossa entre el que el poble sobiranament ha acceptat, la Constitució, i l'Estatut.

Per això amb la nostra resolució, volem que quedi ben clar que aquesta llei ha de ser retirada o retornada al Govern, que no la podem acceptar pels interessos suprems de Catalunya; però que si malgrat tot la norma segueix el tràmit normal dins del Parlament de l'Estat, nosaltres demanem, amb tot el rigor, amb tota la serietat, que aquesta norma s'estudiï i que si vulnera, per poc que sigui, el nostre marc —que nosaltres malgrat tot considerem migrat—, però que si vulnera el nostre marc d'actuacions institucionals, sigui objecte de recurs d'inconstitucionalitat.

Aquests són l'essència i el contingut d'aquesta resolució que conjuntament, repeteixo, amb el Grup parlamentari de Convergència i Unió, Esquerra Republicana presenta a la consideració de tots vostès perquè la votin, amb la seguretat que el que fem no és sinó defensar els interessos legítims de Catalunya.

Moltes gràcies, senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? No hi ha tampoc torn en contra. Passem, doncs, a la tercera proposta de resolució a debat, que és la del Grup Socialista. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Martín.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument perquè el debat sobre aquesta part dels acords de concertació ja és fet, i jo em cenyiré —amb

la benevolència dels senyors i senyores Diputats que vulguin escoltar-me— a llegir les posicions publicades com a posicions oficials de Convergència i Unió sobre el tema de la LOAPA, i a llegir, alhora, la nostra resolució, la nostra proposta de resolució.

Diu així el primer tema, per boca del Diputat portaveu al Congrés de Diputats de Minoria Catalana, Miquel Roca i Junyent: «Illi ha cinc punts que han de canviar-se; el primer és la naturalesa harmonitzadora de la llei en la seva totalitat, sols uns preceptes tenen aquesta qualitat harmonitzadora, però tota la llei es defineix com a llei d'harmonització. Segon: el segon punt no negociable és la potestat reglamentària que l'Estat vol reservar-se en matèries en les quals correspon a les Comunitats autònomes una capacitat legislativa. Tercer, en tercer lloc, se'ns vol establir la primacia del dret estatal fins i tot en competències exclusives de la Comunitat autònoma. Quart, el quart punt de desacord fonamental és que una llei d'harmonització pot establir criteris i principis, assenyalar el marc dintre del qual» —estic traduïnt del castellà— «s'ha de moure l'activitat legislativa d'una comunitat, però el que no pot és treure aquesta activitat legislativa, com sembla fer la LOAPA. I, finalment, cinquè, tot el tema de la funció pública —Títol Sisè— que ha de ser tractat amb una llei de bases específica com la que està ja en el Congrés». Doncs bé, nosaltres, que tampoc no volem fer de frontissa i que estem convençuts que tampoc en aquest debat no ho farem, hem presentat una resolució, una proposta de resolució, en la qual, com ja en el curs del debat vàrem intentar deixar ben palès, volíem donar resposta concreta als cinc temes plantejats públicament pel Grup que avui dóna suport al Govern de Catalunya. I aquest és el sentit —tret de la primera part de les nostres propostes, en les quals s'expressa la nostra filosofia, en concret sobre els acords autonòmics i la LOAPA—, aquest és el sentit dels apartats a) a e) del número 3 de la nostra proposta de resolució —que llegiré perquè encara tinc temps dintre dels deu minuts que el Reglament em permet d'utilitzar.

Diu així: «Convindria aclarir en el Projecte de la LOAPA el següent —i les senyores i els senyors Diputats podran comparar amb el tema que abans he plantejat com a plantejament del Grup de Convergència i Unió: Pel que fa a l'article 2.2 del Projecte, afirmar explícitament que en principi no hi cap competència reglamentària estatal pel desenvolupament de les bases. Aquesta competència només és excepcionalment admissible en els casos expressament i taxativament previstos en les mateixes bases per raons d'interès general. b) Pel que fa a l'article 4, que el seu text ha de deixar dit de forma indubtable que les normes estatals i autonòmiques es relacionen d'acord, exclusivament, amb el principi de competència; que la prevalença del dret estatal és relativa o pels casos de conflicte, i solament quan es tracta de matèries o sectors materials sobre els que l'article 149 de la Constitució estableix competències exclusives de l'Estat. c) Pel que fa al Títol Segon, "Comunitats autònomes, Diputacions provincials", que, d'acord amb la lletra de l'article 13 del Projecte, no serà aplicable a Catalunya si la Generalitat no decideix lliurement d'aplicar-lo. d) Pel que fa al Títol Tercer, "Règim general de les administracions de les Comunitats autònomes", que cal precisar l'ajust del text de l'article 18 del Projecte al que estableix l'article 149.1.18 de la Constitució, i que cal també adequar l'article 19.1 al que estableix

l'article 3 del mateix Projecte de LOAPA. e) Pel que fa al Títol Sisè de la funció pública, 1) quant al personal interí, s'ha de garantir el mateix tractament que per a l'Administració de l'Estat; 2) que, sens perjudici de mantenir una relació orgànica amb l'Administració de procedència, el personal transferit ha de quedar clar que depèn, orgànicament i funcional, de les Comunitats autònomes; 3) que cal adequar al contingut de l'article 34.2 del Projecte el que disposa el seu mateix article tercer.

»

Doncs bé, aquestes resolucions —des de la perspectiva, lògicament, per ara, només del nostre Grup; encara no estan votades— responen a la lògica, volen respondre al sentit que des de les nostres intervencions, les intervencions del Grup Socialista, ha tingut aquest debat. No es tracta ara, per la nostra banda, de valorar altres resolucions; hauríem volgut, no obstant, que totes les resolucions presentades haguessin respost molt més, molt més, fins i tot, que aquesta nostra, al que era el contingut de les intervencions en el debat dels Diputats que, en nom de cada Grup, intervenien.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El senyor Alavedra té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el senyor Martín i Toval, més que fer la defensa de la seva proposta de resolució, ha volgut comentar unes posicions nostres, crítiques, sobre uns punts de la LOAPA, però la nostra voluntat política li demanaria que ens permetés que l'exposéssim nosaltres, que l'exposéssim avui aquí, com la vam exposar en el debat d'ahir, i que li diguéssim que a més a més ha quedat perfectament fixada en la proposta de resolució transaccional que hem presentat conjuntament amb el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i que ha defensat fa poc el Diputat senyor Hortalà. I en virtut d'aquesta posició, que és la devolució o retirada, si ens obliguen a entrar en la negociació o en esmenes a l'articulat evidentment hi entrarem, però la nostra filosofia, senyor Martín Toval, no és aquesta; la nostra filosofia, que plantejem avui aquí amb una proposta de resolució, és devolució o retirada, perquè la LOAPA —i ho vam dir ahir a bastament— afecta l'Estatut i el rebaixa, i això ho declarem d'una manera una mica solemne, i per això fem aquesta proposta de resolució, que és perfectament congruent amb el que hem estat explicant aquests dies, des d'aquesta tribuna. I la segona part —també congruent amb el que hem dit—, recurs d'inconstitucionalitat, si no es modifica d'una manera suficient. Nosaltres intentarem, en el procés parlamentari a les Corts Generals, que es modifiqui, i que es modifiqui al màxim, perquè no hi hagi cap rebaixa de l'Estatut, i si no es modifica suficientment, aquest Parlament ho tornarà a examinar, i nosaltres serem del parer que presenti recurs d'inconstitucionalitat.

Però nosaltres sí que farem el torn en contra de la proposta socialista, i més que fer referència a la defensa breu que n'ha fet el senyor Martín i Toval, nosaltres tenim aquí el text de la seva proposta de resolució, que ens permetrà, per tant, de fixar les nostres posicions de votació en cada un dels seus punts. La proposta socialista parteix d'una consideració global totalment distinta de la nostra, és a dir, de la validesa de la filosofia de la LOAPA i la concertació general, i això és el que no

ha dit mai cap dels nostres polítics, d'aquest Parlament o de les Corts Generals, i aquesta és la filosofia que queda expressada en la proposta de resolució socialista. I en canvi, nosaltres hem dit sempre, tots, sense contradiccions entre nosaltres, senyor Martín i Toval, que creiem que és una llei innecessària, que és inconstitucional i que afecta, rebaixant-les, les nostres competències autonòmiques. La proposta socialista estableix també unes coincidències, és cert, amb algunes de les crítiques que nosaltres hem fet en el grup d'estudi, ahir en el Ple i també en declaracions a la premsa, i per tant, les acceptem, i li direm el per què: les acceptem perquè les propostes socialistes coincideixen amb les nostres, amb les que hem dit des del primer moment, des del 31 de juliol, que és el dia que es van signar els pactes autonòmics. Però comentarem punt per punt les propostes de resolució socialistes, i indicarem el sentit del nostre vot i el per què.

Votarem «no» al punt 1, senyor Martín i Toval, perquè per a nosaltres el Projecte de LOAPA i els acords autonòmics no constitueixen una garantia del procés de transició democràtic i de transformació autonòmica de l'Estat; l'únic —i en aquest sentit la proposició no de llei que votarem conjuntament demà ho afirma, l'únic que és una garantia del procés de transició democràtic i del procés de transformació autonòmica, és el compliment estricte, escrupolós de la Constitució, de la Constitució entera, és a dir, també del Títol Vuitè, i per tant, de l'Estatut d'Autonomia.

Aquesta és l'única garantia de la transició autonòmica, i la LOAPA transgredeix, segons la nostra posició, la Constitució i l'Estatut en els articles 1, 2.2, 4, 5, 8, 10, 18, 19, 21, 26 i 32. I, és clar, fer una llei ordenadora, racionalitzadora, que ha de ser la garantia del procés de transició democràtic, i que sigui, segons el nostre parer, inconstitucional, que compliqui el procés autonòmic a Catalunya i Euskadi, que representi una reforma encoberta inconstitucional de l'Estatut, no és per a nosaltres cap garantia de la transició, sinó tot el contrari, i per aquest motiu nosaltres votarem que no.

L'última part del punt 1 vol fer recaure tota la responsabilitat sobre UCD. Els pactes autonòmics són del Govern de l'Estat, del partit d'UCD, que li dona suport, i, no ho oblidem, del PSOE, i la nostra actitud és crítica, exactament igual envers els dos partits —UCD i PSOE—, no solament pel fet de ser els coautors de la LOAPA, que és el que aquí, en definitiva, estem examinant, sinó perquè també, i ho vam dir ahir en les nostres intervencions, la precipitació, l'electoralisme i la lluita pel poder, no la defensa de les autonomies, els fa també coresponsables de la degradació del procés autonòmic.

Al punt 2 votarem que no perquè, a pesar que es reconeix que no tots els articles han de ser d'harmonització i que orgànics, no queda clara la distinció, no queden precisats quins són d'harmonització, i perquè creiem que en la LOAPA no hi ha cap de les matèries que l'article 81.1 de la Constitució defineix com a matèries de llei orgànica. No n'hi ha cap, tampoc, de les matèries connexes segons sentència del Tribunal Constitucional del 13 de febrer del 81. Es diu, en l'apartat segon, que els articles d'harmonització —que no es precisen, per cert— no afecten les competències de l'Estatut. Nosaltres creiem que l'harmonització, en virtut del 153 de la Constitució, només pot establir principis als quals s'adaptin les disposicions normatives ja dictades per les comunitats autònomes, i per aquest

motiu nosaltres votarem que no.

Això és el punt 2. A l'apartat tercer d'aquest punt votarem que no perquè, encara que sigui una obvietat el fet de dir que una llei orgànica no pot, políticament ni jurídicament modificar la Constitució i els estatuts ja aprovats, és d'una ambigüitat tal, que la generalitat que crea la confusió de la redacció pot donar lloc a entendre que ens estem referint a la LOAPA, i, per tant, que votaríem que no afecta l'Estatut, i creiem que l'afecta.

Al punt 3, a la introducció votem que no. Els socialistes s'acosten a les nostres posicions, exposades en el Grup d'Estudi, en alguns punts —pocs de moment— i n'estem satisfets, però, evidentment, a la introducció aquesta, a la qual votem que no, creiem que no es poden presentar com a simples aclariments per a evitar riscos d'interpretació. No, no, no són simples aclariments. Per a nosaltres són canvis importants, i a aquests canvis importants sí que votarem que sí, perquè les posicions socialistes s'acosten a les que nosaltres sempre hem defensat. Per tant, al punt a) votem que sí fins a la paraula «bases», és a dir, en definitiva, fins al primer punt. A la resta votem que no.

Com deia abans, des de l'endemà del 31 de juliol —recordo el dia de la signatura dels acords— hem denunciat que les bases no poden comportar potestat reglamentària estatal, cosa que podria sostreure de les nostres competències tot el desenvolupament legislatiu de les comunitats autònomes. Per tant, aquí hi ha una coincidència important, a la qual votem que sí, i que a més a més correspon a un dels punts que el senyor Martín Toval ens ha llegit, prenent amb la lectura d'aquells punts i prenent amb la lectura de la seva proposta de resolució, suposo, de trobar-hi contradiccions. Doncs bé, no n'hi ha; votem que sí. L'excepció següent, en canvi, ens sembla molt mal definida i per això hi votem que no.

Al punt b) votem que sí fins a «competència», perquè entenem que les competències exclusives són exactament totes les definides en l'article 9 de l'Estatut, totes elles, i que tenen aquesta denominació, és a dir, totes. A la frase següent votem que no, perquè s'intenta expressar, amb aquesta frase, el criteri que ahir va ser defensat aquí pel senyor Prats, intentant, al mateix temps, salvar la contradicció que nosaltres significàvem, i que és l'exemple del dret civil català, que no totes les competències exclusives de l'Estat definides són realment exclusives —això és el que deia el senyor Prats—, deia «no, és que les del 149.1, quan diu "són competències exclusives de l'Estat", no totes són exclusives, i, per tant, en el tema del dret civil català no hi ha contradicció.» Però, això era una expressió dita aquí, en un Ple, però, realment, en la LOAPA, aquesta distinció no hi és, i suposant que hi fos tampoc no hi estaríem d'acord, perquè per a nosaltres totes les competències de l'article 9 són exclusives perquè així ho diu l'Estatut, i això té una conseqüència important en l'aplicació de l'article 149.3 de la Constitució.

Amb el punt c), estaríem d'acord a partir de «d'acord», de la paraula «d'acord», nosaltres hi estaríem d'acord, però no amb la part anterior, perquè podria significar tot un acord amb el Títol Segon de la LOAPA, amb el qual no estem d'acord. Sí que estem d'acord que, en virtut de l'article 13 del Projecte, no serà aplicable a Catalunya el tema de les relacions amb les diputacions provincials si la Generalitat no decideix lliurement d'aplicar-ho. Amb això, evidentment, estem d'acord; serà una

decisió de la Generalitat de Catalunya.

Amb el punt d) estariem d'acord a partir de «cal precisar», no amb la primera frase pel motiu que he dit anteriorment, perquè és una redacció plena de confusió que es podria interpretar com un acord global al Títol Tercer, i amb aquest acord no hi estem. Estem amb el que diu a partir de «cal precisar», és a dir que en l'article 18 —i aquesta és una aportació nostra al Grup d'Estudi, aportació nostra i dels Grups d'Esquerra Republicana de Catalunya i del PSUC—, la redacció sigui exactament la constitucional; és a dir, l'ajust, fonamentalment, d'allà on diu «normes» referit a expropiació forçosa i a contractes i concessions, que digui «legislació» o «legislació bàsica», que és el que diu la Constitució.

El Sr. PRESIDENT: Suposo, senyor Alavedra, que està acabant, oi?

El Sr. ALAVEDRA: Estic acabant, senyor President.

També diem sí a la part que fa referència a l'article 19, perquè recull la sentència de diputacions, que diu que es pot legislar a partir del Parlament de Catalunya, sense que s'estableixin les bases, simplement extraient els principis generals de la legislació vigent.

En el punt e) nosaltres votarem que no, totalment, perquè ja sap que la nostra posició és de devolució o retirada de la LOAPA, però, si no es retira la LOAPA, la retirada, l'eliminació de tot aquest Títol, perquè creiem que aquest tema ja és tractat en un Projecte de Llei de Bases de Règim Estatutari dels Funcionaris, que és al Congrés de Diputats des del 23 de setembre, i no és bo tractar el mateix tema en dues lleis sovint contradictòries.

Coincidim, senyor Martín Toval, en pocs punts en alguns, desgraciadament no gaires. No coincidim gens en la filosofia general, però gens, i en tots els altres punts, com va quedar patent en el debat d'ahir. Però això, el fet de coincidir en aquests punts petits, tampoc no resol el tema. Després, efectivament, el tema s'ha de tractar a les Corts Generals, i espero que els socialistes, en aquest cas, els punts de coincidència d'aquí, i altres que espero que es puguin afegir, sabran respectar els acords d'aquí i sabran respectar les votacions majoritàries del Parlament de Catalunya, fins i tot si ells no hi coincideixen.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Queda ara la darrera de les propostes de resolució, la presentada pel Grup parlamentari de Centristes.

Per a defensar-la té la paraula el senyor Capdevila.

El Sr. CAPDEVILA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, no entraré en detall d'articles que, a la nostra manera de veure, o segons els altres Grups parlamentaris entenen que poden vulnerar la Constitució o l'Estatut, perquè seria reproduir el debat, i no seria aquest el tràmit parlamentari en el qual ens trobem, si no simplement de proposta, presentació i defensa de les esmenes dels Grups respectius. Sí, no obstant, necessàriament, i donat el caire de les intervencions dels Diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula, haig de fer una breu —encara que sigui breu— referència al que pot constituir el fons o leit-motiv d'aquesta llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic, la LOAPA, que és en aquests moments en tràmit al Congrés dels Diputats a Madrid. I, aleshores, el punt primordial i fonamental és si aquesta llei és in-

constitucional, aquesta llei és antiestatutària.

Aquesta llei, donat el contingut, fins i tot, que reflectim després en les nostres propostes de resolució, el que vam dir ahir, el que repetiríem avui, i repetiríem demà passat una altra vegada, si aquest Ple ho promogués —i per a bé de tots, evidentment, no serà així—, afirmem una vegada més que no és inconstitucional, afirmem una vegada més que no és antiestatutària.

Un text estatutari i el mateix text constitucional poden oferir dubtes en la seva interpretació? Poden tenir principis no suficientment desenvolupats? poden tenir, fins i tot, potser, criteris no prou clars, criteris que necessiten una major claredat? poden tenir també, aquest text constitucional i aquest text estatutari, o la ciutadania o els seus legítims representants hi poden observar desajustos en la realitat viva i dinàmica d'una societat en un moment determinat, preceptes que no queden recollits en una constitució o un estatut, pel fet que aquest mateix dinamisme social ha fet superar els que eren consagrats ja en la Constitució o l'Estatut anteriors, o ha fet néixer nous principis, nous criteris no recollits suficientment, o no recollits i no contemplats en aquest text constitucional o estatutari. Pot considerar també una societat que la Constitució que es va donar ella mateixa, o els seus avantpassats, sigui millorable, que s'hagi d'esmenar en uns punts determinats.

Som en presència, senyores i senyors Diputats, de dos supòsits absolutament diferents. Quan som davant de dubtes d'interpretació, quan som davant d'un desdoblament de principis, quan som davant de la fixació de la major claredat de criteris que reflecteixen un text constitucional o estatutari, pot, legítimament, el poder legislatiu interpretar, aclarir, desenvolupar, etc. Poden, evidentment —tasca important—, els mateixos tribunals, i no necessàriament, com jo deia ahir, el Tribunal Constitucional, sinó fins i tot els tribunals ordinaris de justícia, aplicar la norma en els casos concrets. Evidentment, i segons la mateixa Constitució, l'interpret suprem d'aquesta Constitució serà sempre el Tribunal Constitucional.

I això és innegable, i això és, en el fons, autènticament en el fons, el que és aquesta famosa i debatuda LOAPA. Jo deia, i crec que, d'alguna manera s'ha de mirar amb aquest cert rigor, si se'm permet l'expressió —encara que sigui un mot molt utilitzat i de la utilització del qual s'ha abusat molt—, que aquesta, repeteixo, és l'autèntica finalitat de la llei. Si, fins i tot, i sense grandiloqüències, sense apellar a retallades de l'Estatut i sense apellar a la defensa de llibertats i la defensa dels mateixos drets nacionals de Catalunya, etc., baixem el nivell autèntic de la llei, jo em pregunto com es poden fer afirmacions d'aquesta naturalesa grandiloqüent? Com, ho repeteixo una vegada més— ahir vaig llegir: una Proposició no de Llei del Partit Socialista Unificat de Catalunya, presentada fa quinze dies a aquesta Cambra, afirma textualment que la doctrina ha detectat que hi ha preceptes de la Constitució, concretament del Títol Vuitè, necessitats d'interpretació, com afirma que abans de rebre la Generalitat traspessos de funcions i de serveis de l'Estat, a la mateixa Comissió Mixta, o si no al mateix Consell Executiu li correspon d'interpretar i fer aquests aclariments. Si això, senyores i senyors Diputats, fins i tot es dóna a la mateixa Comissió Mixta de Transferències i al mateix Consell Executiu, com se li pot negar a una llei aprovada per les Corts Generals?

Nosaltres, dintre d'aquesta línia, afirmem i proposem en les nostres propostes que la modificació de l'Estatut tan sols pot produir-se mitjançant el procediment establert en la Constitució i en el mateix Estatut, congruent absolutament amb allò que anem dient i repetint, i acatem que és el procediment establert a l'article 147 de la Constitució i al Títol Quart del mateix Estatut.

Segon, que per mitjà d'una llei, tant si es considera totalment com parcialment orgànica, no pot modificar-se el contingut de l'Estatut de Catalunya. El procediment de la seva modificació, per expressa explicitació del mandat constitucional, està establert a l'article 56 i següents de l'Estatut de Catalunya: aprovació pel Parlament de Catalunya, per les Corts Generals en quòrum específic i referèndum, en definitiva, pel poble de Catalunya.

Tercera, que les lleis que continguin normes d'interpretació de la Constitució o desenvolupament dels seus principis han de respectar escrupolosament, quant a la seva finalitat i contingut, les competències que les comunitats autònomes confeixen als seus Estatuts ja aprovats.

Quarta, que a la LOAPA han de ser corregits i modificats tots aquells punts, i si s'escau aclarits, quan la lectura literal pugui oferir dubtes sobre si modifica o no modifica l'Estatut, en la línia que anem denunciant clarament.

Cinquè, els articles que fan referència explícita a la Constitució han d'utilitzar la mateixa terminologia emprada pel text constitucional. I per això ja nosaltres també al Grup d'Estudis ens vam sumar a la proposta feta d'esmenar o addicionar, en tot cas, l'article 18 de la LOAPA per a fer el seu text congruent amb la terminologia emprada per la Constitució.

I, sisè, si bé la LOAPA no significa cap mena de restricció dels continguts econòmic-financers de l'Estatut, en qualsevol cas s'hauria d'introduir una major especificació en el procés allà establert per a assegurar territorialment les inversions públiques noves. Ja dèiem ahir que la LOAPA no conculca cap dels aspectes econòmics i financers de l'Estatut. Els costos indirectes es resolen d'una manera satisfactòria i alteren els coeficients de participació en els ingressos de l'Estat, és millor tècnicament de manera considerable. En canvi —afegim— seria convenient desenrotllar bastant, més concretament, el contingut del Projecte de LOAPA pel que fa a les noves inversions públiques, el qual procediment d'elaboració i distribució i de participació conjunta, mitjançant el Consell de Política Fiscal i Financera entre l'Estat i les comunitats autònomes, hauria d'especificar-se molt més exactament amb la finalitat que la seva distribució territorial gaudís de més transferència i eficàcia a la vegada.

I, per fi, senyor President, simplement un altre dels motius, referència, perdó, a unes altres de les expressions que es fan normalment o que s'uneixen normalment també al tema que ens ocupa, és a dir, a la LOAPA. Si afecta o no l'Estatut, si rebaixa o no l'Estatut.

Crec que ha quedat absolutament clar, per part nostra com a mínim, al llarg d'aquest debat, i voldria que quedés una vegada més clar davant d'aquest Parlament, que nosaltres entenem que no rebaixa l'Estatut, que no modifica l'Estatut i que no l'afecta en aquest sentit. Una altra cosa és perquè també quan una paraula es fa d'una certa manera d'ús generalitzat pot perdre, d'alguna manera, la virtualitat exacta del seu

contingut més exacte..., voldriem aclarir una vegada més que aquesta llei, evidentment, no rebaixa l'Estatut, aquesta llei no modifica l'Estatut; però aquesta llei, com qualsevol altra llei, és aplicable a Catalunya, com a la resta del territori espanyol.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? *(Pausa)*. El senyor Ribó té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, molt breument. Farem un torn en contra del text de la proposta de resolucions, no de l'argumentació que ha utilitzat el senyor Capdevila per a anar a altres punts que no estan directament en les resolucions.

La primera d'elles creiem que està en altres resolucions o propostes de resolució que es presenten avui a votació; per tant creiem que decaurà, si és que triomfen les anteriors.

La segona diu que una llei, tant si es considera totalment o parcialment orgànica, no pot modificar l'Estatut. En això, si ens ho diu, senyor Capdevila, de forma genèrica hi estem d'acord. Ja sabem que l'Estatut és una llei orgànica, que algú ha dit fins i tot, malgrat que no és una llei constitucional té un *status* especial en com s'elabora, com s'aprova, i la intervenció fins i tot del poble via referèndum, en el cas de l'Estatut de Catalunya. Per tant, d'acord, si és una afirmació genèrica, però és una afirmació en el marc d'un projecte de llei que s'ha argumentat aquí que afecta Catalunya —s'ha dit avui i es va dir ahir clarament—, però que, a més, se'ns diu que pot ser parcial, orgànica i parcial, l'harmonització, malgrat que no ho diu la Llei, ho diu un davantal de motius que hi ha abans o una comunicació del Govern. En aquest cas, no. En aquest cas, nosaltres hem de votar en contra perquè estem en contra que s'intenti subreptíciament, amb un projecte de llei orgànica, afectar l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

En el punt 3 es diu que les lleis que continguin normes d'interpretació de la Constitució han de respectar escrupolosament... Bé, nosaltres estem en contra de les normes interpretatives entre Constitució i Estatut, en la mesura que no siguin a la Constitució o a l'Estatut. I hi són, en aquest cas concret, perquè no el respecta. Aquí ens ha citat, senyor Capdevila, i ha citat la Proposició no de Llei sobre els Traspassos de Sanitat, presentada pel nostre Grup en aquesta Cambra. Bé, jo no m'estalvio de llegir-li l'Estatut d'Autonomia, Disposició Transitòria Sisena, que diu, respecte als traspassos: «Un cop constituït el Consell Executiu o el Govern de la Generalitat, i en el termini màxim d'un mes, serà nomenada una comissió encarregada d'inventariar els béns i drets de l'Estat que hauran de ser objecte de traspàs a la Generalitat, de concretar els serveis, institucions» —no parla de transferències—, «que hauran de ser traspassats», etc. I més avall diu: «Aquests acords prendran la forma de Proposta al Govern, que les aprovarà mitjançant decret.» És això que va en el decret, però també ho tenim regulat a l'Estatut. I si demanem precisió sobre això és perquè considerem —i ara profito el torn en contra per a fer, de nou, una lleugera crítica al Consell Executiu, com es farà amb aquesta proposició no de llei— que s'han negociat els traspassos de sanitat malauradament, en contra d'aquestes Disposicions, amb un caràcter administratiu, no pas polític. Ja en parlarem al seu dia.

En el punt 4, el Grup de Centristes ens diu que en la LOAPA han de ser corregits i modificats tots aquells punts i

aclarits quan la lectura literal pugui oferir dubtes. És clar, senyor Capdevila, és una forma molt eufemística. A mi m'agradaria tenir ara el *Diari de Sessions* de la sessió d'ahir al davant. Aquí es van sentir arguments a manta, tones d'arguments, no per dubtes, no, per a demostrar de la forma més palesa possible que afectaven

l'Estatut. És clar, no una lectura literal; la lectura figurativa, imaginativa, en plusquamperfecte passat, en el que vulgui. Els acords autonòmics, ahir, si és que vam debatre per alguna cosa, considerem nosaltres —podem estar molt equivocats, però per això ens hi oposem—, que afecten l'Estatut. No que puguin oferir dubtes, sinó que és clar, per a nosaltres i no tenim dubtes —volem dir-ho per si no ho havia entès—, no tenim dubtes que afecta l'Estatut.

El punt 5, d'acord, el punt 5, lògic. Tota referència explícita a la Constitució que se citi textualment.

I el punt 6 diu que, si bé la LOAPA no significa cap mena de restricció dels continguts... No, nosaltres diem que, si malament la LOAPA significa restricció dels continguts econòmic-financers de l'Estatut, bé aquest preàmbul tampoc no l'acceptem. Podríem votar perfectament el que ve a continuació, d'anar a especificar, —i tant de bo que s'especifiqués—, el procés establert per a assegurar les noves inversions, que temem per elles, i el debatem si algun dia acordem tractar de les qüestions econòmic-financeres.

Moltres gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Acabat el debat, procedim a les votacions.

Votarem per ordre, tal com han estat defensades les diferents propostes de resolució, i, per tant, comencem amb les propostes del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que presenta dues propostes de resolució.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): (*Per defectes tècnics no han estat enregistrades les paraules del senyor Ribó.*)

El Sr. PRESIDENT: Separadament?

El Sr. RIBÓ: Senyor President, presentem quatre propostes de resolució.

El Sr. PRESIDENT: Si, perdó. És que hi havia la...

El Sr. RIBÓ: I demanarem que diversos apartats es votin separadament i a mesura que avança les votacions aniríem indicant quins incisos també demanaríem que fossin votats separadament.

El Sr. PRESIDENT: El punt primer, la primera resolució, íntegra.

Passem, doncs, a votació la primera de les resolucions presentades pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta primera resolució ha estat aprovada per 113 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Passem ara a la número 2.

El Sr. RIBÓ: A la número 2 demanaríem votació separada per paràgrafs. En el primer paràgraf, retirariem les tres primeres ratlles i mitja. Per tant, començaria amb una negació, que diu: «No es podrà modificar la Constitució ni l'Estatut si no és mitjançant els procediments de reforma previstos en aquests.»

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Anem a passar a votació el

text que acaba de llegir el senyor Ribó: «No es poden modificar la Constitució ni l'Estatut... etc.»

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'hi abstenen?

Aquest primer paràgraf de la resolució número 2, suprimint-ne les primeres ratlles i començant, doncs, a «no es pot modificar...» fins acabar en «...en aquests», ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

El segon paràgraf, en les lletres a) b) c)... No, sense les lletres. També. El segon paràgraf... (*El senyor Capdevila demana la paraula.*) Sí, digui'm, senyor Capdevila.

El Sr. CAPDEVILA: Demanaríem votació fins a «al Congrés de Diputats de Madrid», dins d'aquest segon paràgraf, i deixar les dues ratlles que resten.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Capdevila, em sembla que si s'atura a «Madrid», no té sentit (*Fortes rialles.*)

El Sr. CAPDEVILA: Bé, d'acord. Votació conjunta. (*Continuen les rialles.*)

El Sr. PRESIDENT: Bé, doncs. Aclarit aquest punt, passem a votació des de «Derivada d'aquesta constatació» fins a «Estatut» i dos punts. És a dir, el segon paràgraf de la segona resolució.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstenen?

El text ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació el paràgraf que segueix, encapçalat amb la lletra a).

El Sr. RIBÓ: Considerant que hi ha altres resolucions que hi fan incidència potser amb més claredat, retirem el punt a) de la nostra resolució, del 2.a).

El Sr. PRESIDENT: El punt a) queda retirat i passem, doncs, a votar directament el punt b).

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El punt b) de la segona resolució ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

I, finalment, passem... (*Rialles*) No finalment, passem a votació l'apartat c).

El Sr. RIBÓ: En l'apartat c) demanaríem votació separada, en primer lloc, fins a «28 de juliol de 1981» i, després, el darrer incís.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs passem a l'apartat c) des del començament: «En el supòsit que correspongui...», etc. fins a «28 de juliol de 1981».

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text de l'apartat c), fins a 28 de juliol de 1981, ha quedat aprovat per la unanimitat dels presents. Passem ara a votar les dues darreres ratlles: «consegüentment, l'Administració central no podria reservar-se la potestat reglamentària.»

Els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin

dempeus. Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquest darrer paràgraf ha quedat aprovat per 77 vots a favor, 15 en contra i 30 abstencions.

Passem ara a l'apartat d).

(El senyor Ribó demana per parlar.)

El Sr. Ribó *(de l'escó estant)*: Senyor President aquí demanariem votació fins la citació de l'article 150.3, o sigui, fins aquesta coma; a partir de «quan existeixin...», que es votés per separat.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Es vota, doncs, per començar, l'apartat d), des del seu començament: «els controls de la Comunitat Autònoma ...», fins a «segons el 150.3».

Els senyors Diputats que hi estan d'acord, que es posin dempeus

Els que hi estan en contra?

Els que s'hi abstenen?

Aquesta primera part de l'apartat d) ha quedat aprovada per la unanimitat dels presents.

Passem ara a votar la darrera ratlla, és a dir, el text que diu «quan existeixin disposicions normatives autonòmiques concretes.».

Els senyors Diputats que hi estan a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'hi abstenen?

Aquesta darrera ratlla ha quedat aprovada per 77 vots a favor, 44 en contra i 1 abstenció.

Passem ara a l'apartat e).

(El senyor Ribó demana per parlar.)

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Sí, senyor President, per a nosaltres ara es pot votar des de l'apartat e) fins al final de tota la nostra proposta de resolucions, o sigui, fins a la darrera ratlla de la proposta quarta de resolució.

El Sr. PRESIDENT: Ningú no té hi objecció? *(Pausa)*. El senyor Capdevila?

El Sr. CAPDEVILA *(de l'escó estant)*: Senyor President, nosaltres proposem que es voti conjuntament l'apartat e), l'apartat f), l'apartat g), fins a: legislació bàsica de les Corts Generals.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Aleshores, doncs, passem a votar la totalitat de l'apartat e), la totalitat de l'apartat f), i de l'apartat g), des del seu començament —«la funció pública autonòmica»— fins a «legislació bàsica de les Corts Generals».

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquests textos, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi voten en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Els apartats e), f), i el començament de l'apartat g) han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Passem ara a votar la segona part de l'apartat g), és a dir, des de «tota fixació detallada» fins allà on diu «aquest debat».

Els senyors Diputats que hi estan a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquest segon apartat de l'apartat g) ha estat aprovat per 77 vots a favor, 15 en contra i 30 abstencions.

I, ara no hi ha inconvenient per a votar conjuntament les resolucions 3 i 4 de la Proposta del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat?

Els senyors Diputats que hi estan a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Les resolucions 3 i 4 han estat aprovades per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació les Propostes de resolució presentades conjuntament, com a proposta transaccional, pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, i el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

(El senyor Hortalà demana per parlar.)

El Sr. HORTALÀ *(de l'escó estant)*: En demanariem la lectura.

El Sr. PRESIDENT: Sí, com que en aquest cas el text no ha estat distribuït als senyors Diputats, es procedirà a la seva lectura, prèviament a la votació.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Primera: L'Estatut autonomia deriva de la voluntat del poble de Catalunya d'exercir el seu dret d'autogovern, dins del marc del Títol Vuitè de la Constitució. Tota interpretació, modificació o desenvolupament de l'Estatut de Catalunya només podran fer-se per les vies previstes en el mateix Estatut, d'acord amb la Constitució, i que garanteixi el respecte a la voluntat dels ciutadans de Catalunya.

El Projecte de Llei Orgànica d'Harmonització del Procés Autòmic, presentat pel Govern de l'Estat en el Congrés dels Diputats, interpreta i desenvolupa el Títol Vuitè de la Constitució com una Llei intermèdia que afecta l'Estatut de Catalunya i els altres Estatuts i, per tant, caldria la seva retirada o devolució.

Segona: En el cas de ser aprovada la Llei Orgànica d'Harmonització del Procés Autòmic, el Parlament examinarà les modificacions introduïdes en el curs del procés parlamentari de les Corts Generals, per la interposició, si s'escau, del recurs d'inconstitucionalitat i, així, defensar la integritat de les competències autonòmiques.»

El Sr. PRESIDENT: Senyors Diputats, un cop ha estat feta la lectura del text de les dues resolucions, passem, doncs, a la seva votació.

Les votem conjuntament o separatament? *(Pausa)*.

(El Sr. Capdevila demana per parlar.)

El Sr. CAPDEVILA *(de l'escó estant)*: Senyor President, jo voldria preguntar si la Mesa ha considerat si hi ha alguna que decau, perquè hagi estat aprovada anteriorment, o pot ser la primera, punt, paràgraf primer, la segona.

El Sr. PRESIDENT: Sí, és a dir, la Mesa ha examinat aquesta qüestió i ha arribat a la conclusió que, com que és difícil de vegades de poder establir matisos en els textos, en els casos en què hi hagi contradicció ho farà observar. Quan hi ha, realment, coincidència, aleshores, com que de tota manera, tal com van les votacions, s'haurà d'establir una reestructuració, —d'acord, naturalment, amb els Portaveus— com hem fet altres vegades amb resolucions aprovades per la Cambra, que es tindrà en compte ja la refosa, de manera que tots els matisos siguin recollits de tots els textos votats.

(El Sr. Martín i Toval demana per parlar.)

El Sr. MARTÍN I TOVAL *(de l'escó estant)*: El nostre Grup

demanaria la lectura de l'apartat 2.2 de la Proposta de Resolució del Grup del PSUC ja votada i aprovada, i la seva comparació —en lectura, també pública— de l'incís segon, o paràgraf segon, de la primera proposta de resolució d'aquesta conjunta, perquè entenem que el seu contingut ja ha estat votat i, procedir a la seva votació, comportaria reiterar la votació en aquest Parlament dues vegades. Demanem la seva lectura pública i el pronunciament de la Mesa.

El Sr. PRESIDENT: Que es procedeixi a la lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER: La que ha estat aprovada, primer, eh?

«Derivada d'aquesta constatació, el Parlament de Catalunya entén que, davant la presentació per part del Govern Central...» *(El senyor Martín i Toval demana per parlar.)*

El Sr. MARTÍN I TOVAL *(de l'escó estant)*: Senyor President, és l'apartat 2, en el seu incís segon del paràgraf primer, perquè el primer ha estat retirat; és a dir, «no es pot modificar...»

El Sr. SECRETARI PRIMER: «No es pot modificar la Constitució ni l'Estatut, si no és mitjançant els procediments de reforma previstos en aquests.»

«Tota interpretació, modificació o desenvolupament de l'Estatut de Catalunya només podrà fer-se per les vies previstes en el mateix Estatut, d'acord amb la Constitució i que garanteixin el respecte a la voluntat dels ciutadans de Catalunya.»

(El senyor Alavedra demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: El senyor Alavedra?

El Sr. ALAVEDRA *(de l'escó estant)*: Bé, a part que la proposta de resolució és global, jo crec que hi ha la diferència d'interpretació, —desenvolupament, no únicament modificació—, i després la garantia del respecte a la voluntat dels ciutadans de Catalunya, que, per a nosaltres, és un tema important.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Evidentment, com que obligatòriament s'ha de procedir a una refosa del text, que, naturalment, serà consultada a tots els senyor Portaveus i de la qual ja hi ha diversos precedents, evitarem tota reiteració. I ara em sembla que aquest nou text recull alguns matisos, com ha fet observar el senyor Alavedra, no presents en el text primitiu.

De manera, doncs, que podem votar això, però podem votar el text, les resolucions conjuntament, o algú desitja votació separada? *(Pausa)*

Per separat *(pausa)*; paràgraf per paràgraf? Molt bé.

Passem, doncs, a la primera resolució, primer paràgraf, el que diu «l'Estatut d'autonomia...», etc., fins a «Títol Vuitè de la Constitució».

Els senyors Diputats que hi estan d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El primer paràgraf de la resolució primera ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem, ara, a votació el segon paràgraf, que diu «tota interpretació, modificació...», etc., fins a «ciutadans de Catalunya», el paràgraf que ha estat llegit anteriorment pel senyor Secretari.

Els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquest segon paràgraf ha estat aprovat per 78 vots a favor, cap en contra i 44 abstencions.

I passem ara a votació el tercer paràgraf de la resolució primera que comença dient: «El Projecte de Llei Orgànica d'Harmonització...», etc., i que acaba a «la seva retirada o devolució».

Els senyors Diputats que hi estan a favor?

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

El tercer paràgraf ha estat aprovat per 78 vots a favor, 44 en contra i cap abstenció.

(El senyor Martín i Toval demana per parlar.)

El Sr. MARTÍN I TOVAL *(de l'escó estant)*: No sé si amb el mateix èxit que en l'anterior ocasió, però el nostre Grup voldria que l'apartat 4 de la resolució del Grup del PSUC fos llegit, al més detingudament per la Mesa, en relació amb aquest apartat segon, i ens digués si el tema ha estat, votat o no.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Secretari, si vol procedir a la lectura?

El Sr. SECRETARI PRIMER: L'apartat 4, ja aprovat. «En tot cas, el Parlament reconsiderarà la necessitat d'autoritzar altres recursos en el cas que alguna norma legal atemptés contra la Constitució i l'Estatut.»

L'apartat segon de l'esmena transaccional diu: «En el cas de ser aprovada la Llei Orgànica d'Harmonització del Procés Autòmic, el Parlament examinarà les modificacions introduïdes en el curs del procés parlamentari de les Corts Generals per a la interposició, si s'escau, del recurs d'inconstitucionalitat i així defensar la integritat de les competències autonòmiques.»

El Sr. PRESIDENT: El senyor Alavedra? *(Pausa.)* El senyor Hortalà parlarà després.

El Sr. ALAVEDRA *(de l'escó estant)*: Senyor President, per a nosaltres hi ha una diferència important, que a més a més no és contradictòria: primer, el recurs d'inconstitucionalitat, i no l'expressió «altres recursos», i després, «la defensa de la integritat de les competències autonòmiques».

El Sr. PRESIDENT: Senyor Hortalà?

El Sr. HORTALÀ *(de l'escó estant)*: Senyor President, a més a més, el punt segon de la resolució que presentem conjuntament amb Convergència i Unió fa incidència clara en la Llei Orgànica d'Harmonització, que justament és el que hem estat debatent aquests dies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, la Mesa... *(Pausa)* Bé, la Mesa entén que, com ja ho havia entès anteriorment en examinar les diverses resolucions, que no es pot dir que siguin textos idèntics i que, per tant, procedeix votar també aquesta segona resolució.

Els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui vulguin abstenir-se?

La segona resolució ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Passem ara a la votació de les resolucions presentades pel Grup Socialista. Senyor Martín?

El Sr. MARTÍN I TOVAL *(de l'escó estant)*: Senyor Presi-

dent, tenint en compte que l'expressió del que era la voluntat del Grup Socialista en aquest debat, i de les nostres alternatives, que hem pogut expressar en les votacions fins ara celebrades, tenint en compte que se'ns ha anunciat el retallament de la nostra resolució per tal de votar-la de la manera que interessi als Grups que ens han anunciat aquesta votació, per tant, pensant que la nostra resolució quedaria desvirtuada en el que són els seus plantejaments, i —ho torno a dir— tenint en compte que el nostre Grup, malgrat que després en l'explicació de vot ho podem expressar més clarament, ja ha votat el que volia votar, retirem totalment la nostra resolució.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, moltes gràcies, senyor Martín.

Ara, finalment, queda la proposta de resolució del Grup parlamentari de Centristes, que té sis resolucions. Anem, doncs, a votar-les successivament. Suposo que serà també preferible de votar-les separatament. Hi ha algun inconvenient a votar-les conjuntament totes, o les votem separatament per a major claredat? *(Pausa.)*

El Sr. CAPDEVILA *(de l'escó estant)*: Separadament, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Separadament, molt bé. Anem a votar, doncs, la primera resolució, la que diu que «La modificació de l'Estatut tan sols pot produir-se, etc.». *(El senyor Ribó demana per parlar.)* Senyor Ribó?

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Senyor President, la primera resolució creiem que sí que està plenament decaiguda, per partida doble. Ha estat aprovada en dos textos anteriors. *(Remor de veus. El senyor Capdevila demana per parlar.)*

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. CAPDEVILA *(de l'escó estant)*: Que s'hi doni lectura també, i criteri uniforme per part de la Mesa. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Que es doni lectura a la resolució número 2, a la part aprovada, des de «en conseqüència» fins a «previstos en aquests», del PSUC.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «...no es pot modificar la Constitució ni l'Estatut si no és mitjançant els procediments de reforma previstos en aquests.»

El Sr. PRESIDENT: La resolució centrista?

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Que la modificació de l'Estatut tan sols pot produir-se mitjançant els procediments establerts en la Constitució i en el mateix Estatut.»

El Sr. PRESIDENT: Hi ha encara el segon paràgraf de la resolució primera aprovada, també, que diu...

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Tota interpretació, modificació o desenvolupament de l'Estatut de Catalunya només podrà fer-se per les vies previstes en el mateix Estatut, d'acord amb la Constitució, i que garanteixin el respecte a la voluntat dels ciutadans de Catalunya.»

El Sr. PRESIDENT: Escoltats aquests textos, el Grup de Centristes desitja que es passi a votació o considera que ha quedat ja plenament assumida per la Cambra la seva proposta.

El Sr. CAPDEVILA *(de l'escó estant)*: Votació, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Votació. D'acord amb els criteris anteriors, ho passarem a votació.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La primera resolució de la proposta del Grup parlamentari de Centristes ha quedat aprovada per unanimitat.

Passem ara a votació la segona resolució.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La resolució ha estat rebutjada per 43 vots a favor, 75 en contra i cap abstenció.

Passem a votar la resolució tercera.

Els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució ha estat rebutjada per 43 vots a favor, 76 en contra i cap abstenció.

Passem a votar la resolució número 4.

Els senyors Diputats que hi estan a favor?

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

La proposta de resolució ha estat rebutjada per 43 vots a favor, 76 en contra i cap... i cap abstenció. Perdonin, senyors Diputats, crec que eren els mateixos que anteriorment i he suposat que ningú no s'abstenia. *(El senyor Martín i Toval demana per parlar.)*

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. MARTÍN I TOVAL *(De l'escó estant)*: Senyor President, el nostre Grup vol que en la votació constin explícitament les abstencions i que es demanin per la Presidència.

El Sr. PRESIDENT: Sí, sí, ha estat un lapsus, té raó, senyor Martín.

Passem ara a la resolució número 5. *(El Sr. Martín i Toval demana per parlar.)* Sí?

El Sr. MARTÍN I TOVAL *(de l'escó estant)*: Volem que el senyor President demani les abstencions, i un cop que es comprovi es constati si n'hi ha o no n'hi ha.

El Sr. PRESIDENT: Sí, sí, quan he dit que havia comès un error he suposat que si algun senyor Diputat volia abstenir-se s'hauria aixecat, però... Algun Diputat vol abstenir-se respecte a la resolució número 4?

Està satisfet, senyor Martín? *(Rialles.)*

El Sr. MARTÍN I TOVAL *(de l'escó estant)*: Senyor President, està satisfeta la Cambra i espero que també el senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé; la resolució número 5.

Els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La resolució número 5 ha estat aprovada per unanimitat. *(El senyor Capdevila demana per parlar.)* Sí?

El Sr. CAPDEVILA *(de l'escó estant)*: Senyor President, retirem la número 6.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. Bé, senyors, aleshores amb la retirada de la número 6 hem acabat aquestes votacions. Els textos aprovats segurament hauran de ser reagrupats, per tal que el text final aparegui de forma coherent i, com hem fet en altres ocasions, el text definitiu serà sotmès als senyors Portaveus a fi que no quedi cap dubte que ha estat recollida fidelment la voluntat de la Cambra.

Per a explicació de vot, té la paraula el senyor Martín.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, convé l'explicació de vot en aquests casos, sobretot perquè el fet que, com en altres ocasions de debats generals, el Parlament hagi de votar, no solament tantes resolucions, sinó tants apartats de resolucions, arriba un moment que només la globalització de l'explicació pot, segurament, donar coherència al conjunt de les votacions expressades.

Aquest és el sentit del perquè el meu Grup ha volgut expressar-se des d'aquesta tribuna per aclarir aquestes votacions.

El primer que he de reiterar és que el nostre Grup ha retirat les seves propostes de resolució perquè, certament, el conjunt de votacions expressades fins llavors com a conseqüència del reglamentari ordre de presentació i votació de les propostes de resolució, havia fet pràcticament, en el que és l'essència del funcionament del nostre Grup sobre el debat que hi ha hagut en els dies d'ahir i d'avui, que es poguessin reflectir ja les nostres posicions en forma de votació; no només de discursos, sinó també de votacions.

D'altra banda, tenint en compte l'anunci, conegut per tots vostès perquè ha estat expressat també des d'aquesta tribuna, que es demanaria, com en altres ocasions— i és experiència molt reconeguda en aquest Parlament, malgrat que el Reglament no l'avalua—, de separar, a petició de qualsevol Grup o Diputat, textos a votar, de manera que es pot, sens dubte, desvirtuar en alguns casos el sentit del que es posa votació, és per això que nosaltres hem retirat la nostra proposta de resolució que, sens dubte, podia quedar desvirtuada. I penso que text que surti de les votacions majoritàries hagudes —i naturalment sobre la base que nosaltres no hem votat algunes qüestions aquí aprovades, però sí que hem votat la gran majoria—, hi podem sentir reflectides la gran majoria de les nostres posicions.

Dit això, he d'explicar també que el nostre Grup, òbviament, no ha votat que el Parlament de Catalunya es pronunciï per la retirada o devolució de la Llei Orgànica, el Projecte de Llei Orgànica i d'Harmonització dels Processos Autònoms, perquè el nostre Grup Socialista en el Parlament de Catalunya, amb el seu homòleg Socialistes de Catalunya en el Congrés de Diputats, ni el partit amb el qual estem federats, el Grup, per tant, Socialistes del Congrés, no presentaran esmena de devolució en el Congrés de Diputats. I no hem volgut incórrer en la incongruència que podria representar fer una votació que no avalaríem després amb la nostra pràctica política en el Congrés de Diputats.

Nosaltres no demanarem la devolució o retirada del Projecte de la LOAPA en el Congrés de Diputats. Nosaltres hem obert, amb el nostre posicionament en aquest debat, un camí que ens semblava... I per això jo he llegit aquí unes paraules d'un membre de Convergència i Unió, membre destacat; no les he llegit per fer entrar en contradicció els membres del Grup de Convergència i Unió, perquè el Grup de Convergència i Unió, en tot cas —perdonin aquest parèntesi— ja es va contradir ahir amb intervencions de Diputats que deien coses molt diferents del seu Grup aquí mateix; no és aquest el tema, no és fer entrar en contradicció. És tractava de reflectir un posicionament públic de Convergència i Unió plantejant uns problemes.

I nosaltres, acostant-nos nosaltres a les posicions de Convergència i Unió, venint Convergència i Unió a les posicions socialistes o dels signants de la LOAPA?

No ho sé, en tot cas si algú guanya amb el creixement del consens o de l'acord sobre el procés autonòmic a Espanya és la democràcia a Espanya i Catalunya i el seu autogovern. Ni els socialistes perquè Convergència i Unió se'ns acosti, ni Convergència i Unió perquè els socialistes ens hi acostem. I això convé ja que es digui amb molta claredat, perquè no estem, al nostre entendre, ni en aquest tema ni en altres temes d'Estat, per veure qui té la floreta més maca, sinó per resoldre realment i amb profunditat i ajudant-hi tots, els problemes d'Estat que sens dubte tenim, i que no podem amagar.

Llavors és per això que nosaltres no hem votat la devolució. I nosaltres ens hem abstingut a l'apartat 2, a l'incís 2 de la resolució primera de la proposta de Convergència i Unió perquè enteníem que era reiterativa d'una proposta ja votada; en definitiva, que ni la Constitució ni l'Estatut no es poden modificar si no és pels procediments que s'hi regulen, i se'ns ha dit que calia votar-lo perquè aquí es diu que si no es fa sinó pels procediments de Constitució i Estatut no es garanteix el respecte a la voluntat dels ciutadans de Catalunya. Senyores i senyors Diputats, la garantia del respecte a la voluntat dels ciutadans de Catalunya és la Constitució i és l'Estatut, que diuen com s'han de reformar o modificar aquestes lleis amb participació del poble d'Espanya o de Catalunya segons la llei fonamental de què es tracti; en tot cas, nosaltres preferim la garantia de la Constitució vigent —i que sigui vigent molt de temps— i de l'Estatut vigent —que també sigui vigent durant molt de temps— a l'afirmació del Portaveu de Convergència i Unió que garantirà el respecte a la voluntat dels ciutadans de Catalunya. I per això hem votat «sí» que Constitució i Estatut no es poden reformar sinó pels seus procediments, que incorporen, sens dubte, el respecte, el més important respecte a la voluntat dels ciutadans de Catalunya.

I hem votat en una votació per la qual jo haig de demanar perdó a tota la Cambra, perquè ens hem d'acostumar tots plegats, en aquesta Cambra, a demanar-nos perdó els uns als altres pels errors que cometem; he demanat perdó a aquesta Cambra per una votació del meu Grup en la qual ha semblat que no teníem clara la nostra posició, i vull explicitar que sí, que la teníem molt clara, el que passa és que el seguit de votacions continuades, certament fa difícil el seguiment dels temes. Què hem votat en aquesta votació on no sabíem si aixecar-nos o no? Hem votat, hem votat que per mitjà d'una llei —tant si es considera totalment com parcialment orgànica— no pot modificar-se el contingut de l'Estatut de Catalunya, i hem votat afirmativament. El que no entenem és per què aquesta resolució no ha estat votada pel conjunt del Parlament, aquesta i d'altres, i no ho entenem ni políticament, perquè es pot dir «miri, és que són propostes d'un Grup que nosaltres entenem —es podria dir— que defensa posicions —però sigui el Grup Centrista, sigui el Grup Socialista, que també som acusats moltes vegades d'això—, que defensen posicions centralitzadores per a aquest Estat, que volen ofegar l'autonomia». Doncs millor, votem les seves resolucions perquè les seves resolucions, en aquest cas, textualment, defensen l'Estatut de Catalunya. Greu error polític, al meu entendre, d'aquest Parlament, no votar resolucions pel color

d'on vénen, quan justament pel color d'on vénen tenen encara més força si defensen l'autonomia de Catalunya i l'Estatut de Catalunya.

Aquest ha estat el sentit global de les nostres votacions, i espero que les senyores i els senyors Diputats —malgrat que és i resulta difícil explicar un conjunt de votacions tan riques en contingut i tan contradictòries i moltes vegades semblants i coincidents—, espero, dic, que les senyores i els senyors Diputats hauran pogut entendre el sentit de la nostra votació.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el Diputat senyor Alavedra, per a explicació de vot en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per explicació del nostre vot. Realment nosaltres hem votat «sí» a la nostra proposta de resolució transaccional conjunta amb la d'Esquerra Republicana de Catalunya, que en definitiva demana la retirada o devolució de la LOAPA, perquè considerem que la filosofia d'aquesta atempta contra les competències de l'Estatut d'Autonomia, i, a més, és innecessària; i després, que si realment les modificacions no són suficients, el Parlament consideri la presentació de recurs d'inconstitucionalitat. Hem votat «sí» a tota la proposta de resolució del PSUC —evidentment no a les parts que el mateix PSUC ha retirat per ser similars a altres propostes de resolució— perquè creiem que el primer punt marca un marc de renegociació, de reconsideració de la LOAPA que nosaltres vam exposar ahir en la nostra intervenció, i després perquè fixa una sèrie de punts en els quals coincidim plenament i que són els punts essencials que creiem que fan inconstitucional la LOAPA. I hem votat «sí» al punt cinquè de la proposta de Centristes, quan diu que «en tot cas, la LOAPA ha d'utilitzar la mateixa terminologia que la Constitució» i això fa referència, concretament, a l'article 18 de la LOAPA, que també era una de les propostes de resolució dels socialistes, que lamentem que hagin retirat, però com ha dit molt bé el senyor Martín i Toval, tota la filosofia de les seves propostes de resolució que nosaltres pensàvem votar està plenament continguda en els punts de la proposta de resolució del PSUC que ha obtingut l'aprovació majoritària d'aquesta Cambra; per tant, a efectes nostres, el resultat és exactament el mateix.

L'experiència de trencar resolucions, evidentment, en aquest Parlament no l'hem creat nosaltres, segurament perquè tenim el costum que les resolucions, llevat d'aquest debat, vagin normalment contra nosaltres i, per tant, sofrim aquesta experiència que se'ns trenquen resolucions. El senyor Martín i Toval no té aquesta experiència, i per això el primer dia que se li trenquen resolucions que ell considera que poden anar contra el seu Grup, se n'exclama i se'n queixa. Nosaltres fins ara no ens n'havíem queixat mai. D'altra banda, quant a les contradiccions dels Diputats del nostre Grup, jo no n'he vist absolutament cap, i suposo que els Diputats del Grup no n'hauran vist en el que jo he dit, però en tot cas, les intervencions del senyor Bigatà i del senyor Camps mereixen la meua total aprovació i l'aprovació de tots els Diputats del nostre Grup.

Sobre la voluntat del poble de Catalunya, a la qual ha fet referència el senyor Martín i Toval. Bé, jo crec que és molt im-

portant, efectivament, el sistema de reforma de l'Estatut, que ja estava citat en la proposta de resolució del Partit Socialista Unificat de Catalunya, la qual, en fer referència a l'Estatut, inclou l'expressió de la voluntat del poble de Catalunya, perquè s'ha d'aprovar per referèndum. Però com que nosaltres considerem que la LOAPA és una reforma encoberta de la Constitució i de l'Estatut, afectant competències i, per tant, sense tenir en compte els representants del poble de Catalunya que havien negociat l'Estatut, i sense tenir en compte la voluntat del poble de Catalunya, i que representa la ruptura unilateral d'un pacte que constituïa el Títol Vuitè de la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, és important per a nosaltres fer constar aquí que l'Estatut no es pot reformar sense tenir en compte la voluntat del poble de Catalunya, i això té un significat polític per a nosaltres bàsic, i per això hem demanat la seva votació, i hem pogut votar-ho i ha pogut ser aprovat per majoria d'aquesta Cambra, cosa de la qual ens alegrem.

El senyor Martín i Toval diu que ens hem de demanar perdó els uns als altres i confessar els nostres errors. Ell confessa un error que és molt petit; no calia que ens demanés perdó, tardar uns segons en aixecar-se és un error mínim en el joc parlamentari, i no cal demanar perdó —en tot cas nosaltres li donem—, però de fet ens demana perdó per un petit error, per acusar-nos tot seguit d'un gran error, ha dit, que és que hem votat «no» que la llei orgànica no pot modificar els Estatuts. I hem votat «no» —és una proposta de resolució de Centristes— amb una explicació que ja ha fet el senyor Ribó, que és que això evidentment s'havia de votar que «sí», però com que de fet en la confusió de les resolucions, aquesta llei orgànica a què es pot referir és la LOAPA i podria quedar constància que la LOAPA no modifica l'Estatut, nosaltres hem votat «no» perquè quedés ben clara la nostra posició que la LOAPA modifica l'Estatut.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El senyor Ribó, per explicació de vot, en nom del Grup del Partit Socialista Unificat.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats. Nosaltres hem votat «no» a diversos punts de la resolució del Grup parlamentari de Centristes de Catalunya —potser cometent un error, tots estem sotmesos a error, però creiem d'una forma molt convincent que no—, perquè aquesta resolució té un *intrínquilis*, és el negatiu d'una fotografia, s'ha tret el negatiu de la fotografia de tot aquest debat i de totes les propostes impulsores d'avenç en aquest debat. És clar, una llei orgànica no pot modificar l'Estatut, d'acord; una llei d'interpretació ha de respectar escrupolosament l'Estatut, d'acord; tot el que sigui dubtós aclarir-ho, d'acord; però, senyor Capdevila, estem parlant no en una classe de dret constitucional, estem parlant de la LOAPA, que diu que com a llei orgànica vol interpretar —i nosaltres creiem que modificar— l'Estatut; està parlant d'una llei que vol ser llei interpretativa per anar a aquesta modificació, i estem parlant d'una llei on hi ha una sèrie d'articles que per a nosaltres —ho hem dit i ho repetim— no ofereix dubtes —per a nosaltres, és clar— que afecta l'Estatut. Aleshores, coherentment, no podem acceptar el negatiu, sinó el positiu d'aquesta fotografia, del que ja hem dit. Per tant havíem de dir que no, per ser coherents amb els arguments que hem utilitzat, per ser congruents també amb el que farà el nostre Grup parlamentari al Congrés de Diputats pel que fa a

les esmenes, car ja som en termini d'esmenes per a aquest Projecte de Llei. L'error greu és presentar el Projecte de Llei de la LOAPA, que conté tot l'anterior, i aleshores voler-ho negar indirectament amb una resolució; aquesta és la nostra opinió.

En segon lloc, nosaltres valorem molt positivament les resolucions proposades —malauradament no votades— pel Grup Socialista, pel Partit dels Socialistes, i la seva actitud en aquest debat, especialment la seva, ja que ells incideixen federalment amb tanta representativitat a nivell d'Estat, en una institució com les Corts Generals, que representen la sobirania, a nivell d'Estat espanyol, representen la sobirania d'Estat, i la seva actitud a les diverses votacions i, fins i tot, repetim, a les resolucions, malgrat que en retiressin algunes que contenen elements que no han estat votats, i que hauria estat positiu de votar, perquè no eren a cap de les anteriors.

I en tercer lloc —i de nou lamentem dir aquestes coses en absència del President de la Generalitat—, nosaltres volem fer esment, subratllar el primer punt de la resolució proposada pel nostre Grup que ha estat aprovada, no pas —per desgràcia— per tota la Cambra, però sí per una amplíssima majoria, que dóna un mandat al Consell Executiu. Nosaltres vam preguntar al seu dia quines garanties tenia el President de la Generalitat sobre la no-afectació de la LOAPA a Catalunya. Per boca d'un representant del Grup de Convergència i Unió, se'ns va precisar que el President de la Generalitat, aquí, en aquesta tribuna, havia afirmat que volia creure, que tenia les promeses, però que ell no n'estava ben segur, que estava expectant; però en roda de premsa, sortint del Palau de la Moncloa, va dir taxativament que tenia garanties. Bé, nosaltres li diríem al senyor President de la Generalitat «anem per feina», ara que ja tenim un mandat, ara que fins i tot tenim experiència de passejar-nos per les Comunitats o pre-comunitats autònomes de Castella, ara que ja hem anat a explicar voluntats polítiques, anem ara a explicar voluntats constitucionals. Cal que transformem viatges i paraules en fets. És en aquest punt primer, esperem que de la seva responsabilitat i sense tardances, com algunes vegades ja vam assenyalar —per exemple, a la Comissió d'experts— s'hi vagi d'immediat, com es diu, en el termini més breu possible, a instar a aquestes converses a nivell d'Estat. Esperem que aviat el senyor Pujol vagi a la Moncloa —tant de bo ho faci— i porti ara, no una voluntat concreta, individual, que en la resposta de garanties desconeixem, sinó un mandat del Parlament de Catalunya, que és el que hem aprovat en el primer punt, un mandat que té voluntat d'Estat, i que té, senyor Alavedra, voluntat de fer pacte, però de fer-lo amb totes les forces polítiques aquí representades.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot té la paraula, pel Grup de Centristes, el senyor Capdevila.

El Sr. CAPDEVILA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres hem votat abstenció, hem votat que sí a la primera part de la proposta de resolució conjunta transaccionada entre el Grup parlamentari de Convergència i el d'Esquerra Republicana, ja que —bé, no faré referència a les votades, perquè potser seria massa llarg—, és clar. A la segona hem fet abstenció, en dir: «tota interpretació, modificació o desenvolupament de l'Estatut de Catalunya, només podran fer-se per les vies previstes en el mateix Estatut, etc.», per tal com nosaltres enteníem que aquesta resolució o proposta havia estat ja

votada dintre de la proposta número 2 del Grup parlamentari del PSU, en afirmar que «no es pot modificar la Constitució ni l'Estatut si no és mitjançant els procediments de reforma previstos en aquests».

No obstant això, potser nosaltres hem dubtat si el nostre vot havia de ser abstenció o negatiu, negatiu perquè en introduir aquí la interpretació, també podria, evidentment, ser-hi implícita, també, la condemna del mateix Projecte de la LOAPA. No obstant, donat el contingut, la substantivitat, la importància del contingut de la resta de l'article, o de la proposta de resolució de què parlàvem, concretament, la congruència, d'altra banda, de la nostra votació afirmativa a la proposta feta pel PSUC, hem fet abstenció perquè no s'interpretés, que el nostre vot negatiu es referia al tot i no a la primera part, fonamentalment. Per tant, entre una cosa i l'altra, ens hem inclinat, doncs, per l'abstenció.

Evidentment, hem votat que no a la proposició segona, per tal com ja havíem votat pel que fa a la proposta del PSUC, si no ho he dit també a la primera intervenció, queda clar en tota l'exposició feta; queda clar, d'altra banda, en el context de les nostres propostes que estem subjectes i estem disposats a anar-hi i disposats a acatar, evidentment, la decisió del Tribunal Constitucional sobre aquesta matèria. I, evidentment, si nosaltres fem manifestacions taxatives que l'Estatut no pot ser modificat, si no és mitjançant els procediments establerts en la Constitució o en l'Estatut; que una llei orgànica no pot modificar tampoc l'Estatut, per tal com hi ha procediments específics assenyalats en l'article 56 i següents de l'Estatut, etc., lògicament, en congruència amb aquesta posició, si s'apreciés en qualsevol moment, i no hi hagués, per part nostra, cap dubte, en absolut, sobre les possibles modificacions d'aquesta llei, que s'hi poguessin introduir per via d'esmena, i hi hagués algun tema inconstitucional, nosaltres hem acatat i hem votat de recórrer davant d'aquest Tribunal Constitucional.

Les propostes del PSUC a què nosaltres hem votat que sí són aquelles que concreten, dintre de la línia establerta en alguna de les nostres propostes de resolució, aclariments pel que fa a textos que es comprenen en la LOAPA, no d'algunes matisacions, com hauríem fet també, d'altra banda —dit sigui en un incís—, a les propostes socialistes, si no haguessin estat retirades, per tal com eren concreció d'alguns d'aquests aclariments que nosaltres demanem, o demanàvem, millor dit, a la proposta número 4 i a la proposta, també, número 5, ja aprovada, l'última, per aquest Parlament.

Hem dit que no, per exemple, a la proposta 2.c) del Grup del PSU, ja que assenyala que les normes bàsiques, bases, disposicions bàsiques, etc., s'han d'interpretar, o ajustar-se, o cenyir-se sobre la sentència del Tribunal Constitucional del 28 de juliol del 81 —i jo diria aquesta i qualsevol altra sentència que vingués en el futur d'aquest mateix Tribunal Constitucional, sobre aquesta matèria, però donat que des del 28 de juliol fins ara no hi ha hagut sentència que fes referència a aquest tema, fem referència, lògicament, a aquesta del data 28 de juliol—, i hem votat que no al fet que l'Administració central no podrà reservar-se potestat reglamentària. Dit així, nosaltres no podíem votar que sí, ja que això fa referència clara, com tots els senyors i senyores Diputats saben, a l'article 2, número 2, de la LOAPA, ja que aquesta potestat reglamentària està explícitament, com a principi ja, negada, evidentment,

però que és acceptada en casos concrets, quan no fa referència a àmbits de desenvolupament bàsic i que afecten els interessos generals o normes que puguin harmonitzar. Per tant, nosaltres no hi podríem votar que sí, amb aquesta redacció, al número 2 c) de la proposta comunista.

També hem votat que no a l'incís últim de l'apartat d), quan afirma taxativament que «quan hi hagi disposicions normatives autonòmiques concretes», fa referència —debatut aquest tema— a si la llei d'harmonització pot contemplar o pot dictar *pre*, abans, o *ante*, de les normes que puguin dictar les comunitats autònomes. Nosaltres hem dit i hem repetit que aquesta distinció no està feta en el text constitucional, si no la fa el legislador no és permès de fer aquesta interpretació, i, d'altra banda, que donat, vist des d'una perspectiva global, des d'una perspectiva de tot l'Estat, donada la possible existència de setze comunitats autònomes, evidentment, per pròpia naturalesa, hi haurà normes d'harmonització que es dictaran per a algunes comunitats abans que es dictin les normes que són objecte d'harmonització i per a altres després que es dictin normes d'harmonització, normes subjectes a l'harmonització. No obstant, repeteixo, que, fora d'aquesta temporalitat, nosaltres sí que estem d'acord que siguin *pre*, pel que fa al text constitucional.

I aquesta seria una raó també, que jo diria —per no referir-m'hi ja més, ja que ha quedat prou clar el sentit del nostre vot—, aquesta seria una explicació que jo voldria relacionar també amb alguna de les votacions fetes respecte a les nostres propostes de resolució. Quan es diu que s'ha votat que no al número 2, perquè mitjançant una llei, tant si es considera totalment o parcialment orgànica, no pot modificar-se el contingut de l'Estatut de Catalunya, aquesta, evidentment —no estem en una càtedra de dret administratiu ni estem davant d'un auditori que ve a escoltar una lliçó d'aquesta naturalesa, estem, evidentment, davant d'una Cambra legislativa, senyor Ribó—, però, vull dir, no es pot deslligar, evidentment, no es pot deslligar ni del context del debat en què ens movem, i té tot el seu significat aquesta proposició o proposta de resolució, ni, d'altra banda, perquè és la segona, no es pot deslligar de la primera, on diu que «la modificació de l'Estatut només pot produir-se mitjançant el procediment establert en la Constitució i en el mateix Estatut», proposta que, d'altra banda, ha merescut la unanimitat de tota la Cambra. Per tant, ni pel debat en què ens movem —on estem analitzant la LOAPA— ni per l'ordre en què ha estat col·locat dintre de les propostes de resolució, no pot haver dubte de cap mena de quin és l'autèntic significat que nosaltres pensàvem donar-hi aquí.

Vegin, d'altra banda, com nosaltres, no obstant de saber les intencionalitats, i no perquè es derivin o perquè tinguem malícia en la seva interpretació, sinó perquè es deriven absolutament de les explicacions donades pel senyor Ribó i els seus companys al llarg del dia d'ahir, sabent, doncs, repeteixo, les intencionalitats que hi ha en el text, hem votat que sí. A part, hem votat que no a altres parts, fins i tot, de les mateixes propostes de resolució. Per tant, a nosaltres no ens és difícil separar, quan una cosa entenem que és votable, fora d'últimes intencionalitats i, d'altra banda, fins i tot, podríem estar totalment d'acord amb elles, i quan algun tema no és votable, no ja per intencionalitat, sinó perquè textualment, repeteixo, no és votable.

Aleshores, nosaltres diríem que potser davant d'una afirmació, i ja per cloure, senyor President, davant d'afirmacions que estem en contra de la LOAPA, perquè significa una reforma encoberta de la Constitució i del mateix Estatut; davant, potser, de posicions, que jo puc entendre com a legítimes i, en tot cas, són defensables, que poden i han de dir-se, evidentment, quan així se senten pels Grups parlamentaris, que es produeixen d'aquesta manera, potser, a vegades, es produeix un cert tancament, jo diria, fins i tot, gairebé mental, quan no s'aproven textos que no comporten cap dubte sobre reformes o no reformes, quan, d'altra banda, poden, fins i tot, ser textos harmonitzadors, que poden ser, fins i tot, congruents, i fins i tot beneficiosos, que poden, en tot cas, fer més harmònic el desenvolupament legislatiu i autonòmic d'aquest Estat. No obstant això, per aquest tancament inicial que hi ha reformes encobertes, fins i tot es vota en contra d'això.

Es vota en contra d'això, es manifesta almenys en votacions o vots negatius quan es diu que alguns dels apartats o alguns textos de la LOAPA són manifestacions del federalisme cooperatiu, i dius: ui!, que diferent és la nostra Constitució i el seu desenvolupament autonòmic d'altres legislacions o constitucions, com l'alemanya, que sí que realment consagren o tenen bases en les quals recolzar-se per construir el federalisme cooperatiu. I com que no són exactament iguals, com que són molt diferents, com que, d'altra banda, estan molt separats, tot el que sigui beneficiós tampoc no s'accepta; no, perquè aleshores, com que els principis dels quals partim resulta que són absolutament diferents, ja no analitzem si això pot ser o no pot ser bo per a la construcció autonòmica d'aquest Estat.

Jo diria que no es pot votar en contra tampoc perquè davant d'un risc, davant d'una sospita —i ahir també potser algun senyor Diputat es feia ressò d'aquest comportament mental— que això comportava una modificació de l'Estatut, votem també absolutament en contra perquè hi ha un joc d'intencionalitats aquí en el qual nosaltres no participem.

Nosaltres ens veiem obligats, malauradament, a desqualificar totes i cada una d'aquestes posicions. Creiem que la construcció d'aquest rol autonòmic s'ha de fer sobre unes bases absolutament diferents, que poden haver errors en la seva construcció, que poden haver-hi punts modificables, evidentment, i que poden haver-hi punts, per què no, fins i tot, que nosaltres entenem que van contra l'Estatut o que modifiquen aquest Estatut o que modifiquen espúriament, fins i tot, la Constitució, és a dir, no adaptant-se al procediment que és establert.

El que no podem és tancar-nos mentalment, el que no podem és tancar-nos psicològicament ni políticament a la possibilitat d'entendre la necessitat d'aclarir preceptes, d'extrems de principis que no s'han aclarit en aquesta qüestió de constitució d'aquest Estatut, i aleshores per una por, per un risc, per una sospita no realitzada. Si nosaltres creiem, honestament i honradament, que per a la construcció autonòmica d'aquest Estat fan falta una sèrie de principis i de normes, voluntàriament, gustosament jo diria, en pro d'un principi de cooperació, per un principi de solidaritat, però de solidaritat que dona suport al tot, és a dir, a l'Estat, no simplement en defensa d'una particularitat, sinó d'una solidaritat que doni suport a aquest Estat, perquè dintre d'aquest hi ha també la nostra ma-

teixa particularitat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot, en nom del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula el Diputat senyor Hortalà.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, pujo ara a aquesta tribuna per proclamar la coherència del Grup d'Esquerra Republicana entre la resolució que hem presentat i el contingut del debat que ahir va tenir lloc. I fruit d'aquesta coherència vull dir que nosaltres, sense cap mena d'afany moralitzador, sense gens de ganes de dir a cap dels Grups aquí presents el que fan bé o el que fan malament, el que han de fer o el que no han de fer, nosaltres, de tota aquesta tirallonga de resolucions, a unes hem votat que sí, en altres ens hem abtingut, i a unes altres hem votat que no.

De les resolucions del Grup de Centristes de Catalunya —i fora de mi tota intenció que signifiqui minva a la integritat i a la honestedat del senyor Capdevila i del Grup que representa— he de dir, com ja ha estat assenyalat pel portaveu de Convergència i Unió i pel portaveu del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que són com aquestes teories d'una bellesa argumental immillorable, però d'un contingut enganyós. I votar aquestes argumentacions belles, en principi plenament acceptables, si es busca, d'una manera més aprofundida, el que volen dir, ens hauria obligat a acceptar el caràcter orgànic o no, com ja s'ha dit, de la LOAPA, a acceptar la possibilitat de lleis d'interpretació entre la Constitució i l'Estatut, a acceptar, en definitiva, la mateixa vigència de la LOAPA. Per això hem dit que no.

Ens hem abtingut, en canvi, de la primera de les resolucions que presentava el Partit Socialista Unificat de Catalunya, i hem votat que sí a la resta d'aquestes. Ens hem abtingut de la primera perquè entenem que la política d'Estat sobre el tema autonòmic no és altra, genèricament, que el que està contingut en el Títol Vuitè de la Constitució, i que sobre això qualsevol tipus de conversació, de diàleg, és innecessari; no el trobem oportú. La llei és aquí, i la llei s'ha de complir. I tampoc no admetem, com altres vegades ja hem manifestat en aquesta Cambra, aquesta mena d'afició a voler barrejar sistemàticament competències legislatives i competències executives, a barrejar el Parlament i a barrejar el Govern. Nosaltres no en som partidaris. El Govern que governi i el Parlament que el controlli, sense barreges. Per això ens hem abtingut.

I, òbviament, hem votat que sí, i hem defensat, en la mesura de les nostres forces, el contingut de la nostra resolució, presentada conjuntament amb Convergència i Unió. I ho hem fet amb els termes i amb el contingut que tots vostès coneixen, i que ha estat aprovada i ens en sentim francament satisfets.

Hem parlat i hem volgut explicitar amb aquesta resolució el respecte a la voluntat dels ciutadans de Catalunya. També ha estat dit aquí. Perquè sense aquesta voluntat, pel que fa a Catalunya, no hi hauria Estatut, i pel que fa a l'Estat espanyol, no hi hauria Constitució. Perquè nosaltres no podem ni volem traïr la voluntat del poble de Catalunya, perquè creiem que qualsevol modificació de l'Estatut és, en aquest sentit, una traïció; és, en aquest sentit, una manifestació més d'una política botiflera que nosaltres rebutgem, denunciem aquí i denunciarem al carrer.

Hem volgut que, explícitament, amb la resolució aparegués la possibilitat estatutària del recurs d'inconstitucionalitat. I ho hem volgut, tot i veure i ponderar el que suposen les majories i les minories que s'han produït en aquesta Cambra. Però ho hem volgut fer perquè creiem que estem en el nostre deure i exercim els drets que ens donen la Constitució, per descomptat, i el mateix Estatut.

I també hem volgut, i així ha estat aprovat, que apareguessin d'una manera clara, rotunda, la nostra suspicàcia, el nostre escepticisme, el nostre dubte i, per tant, el nostre rebuig a la llei que ha portat a aquest debat, la LOAPA. I per això hem volgut que apareguessin explícitament la seva retirada i la seva devolució. Perquè som conscients de la innecessarietat d'aquesta llei. Perquè som conscients que aquesta llei no pot beneficiar Catalunya. S'ha dit que no alterarà l'Estatut, que no alterarà la Constitució, però que perquè és llei orgànica és aplicable a Catalunya. Aquí hi ha una certa fallàcia que nosaltres hem d'aclarir i que, òbviament, no podem acceptar. I per això demanem la seva retirada. I demanem la seva retirada des d'una posició estrictament de partit català. Nosaltres que prediquem i volem la federació, nosaltres no estem federats amb ningú. I vull dir clarament que no es tracta pas de voler molestar ningú. Ho he dit al començament, no volem moralitzar, no volem dir a ningú el que ha de fer. Tothom fa el que fa en funció dels seus principis i de la seva coherència interna. Però nosaltres, un partit català al servei de Catalunya, no tenim compromisos ni pactes ni federacions ni res d'aquesta mena que ens pugui impedir, en qualsevol moment, dir que el que afecta Catalunya és nociu i, per tant, ha de ser rebutjat.

I aquesta ha estat la nostra filosofia. Aquesta ha estat la nostra praxis. Aquesta ha estat i aquesta serà, amb l'advertiment, senyores i senyors Diputats, que amb això no es fa política localista. De tots els partits aquí presents, i des d'una llarga perspectiva històrica, l'Esquerra Republicana de Catalunya és el que més, si no l'únic, que ha tingut tasques i responsabilitat de govern substantives aquí i a Madrid.

Moltes gràcies, senyor President. Gràcies, senyores i senyors Diputats.

Discussió i debat del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Proposició de Llei que autoritza el Govern a crear i a cedir a la Generalitat de Catalunya un tercer canal de televisió de titularitat estatal, a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats, d'acord amb l'article 34.2 de l'Estatut d'Autonomia

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, passem al segon punt de l'ordre del dia, que és el debat del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Proposició de Llei que autoritza el Govern a crear i a cedir a la Generalitat de Catalunya un tercer canal de televisió de titularitat estatal, proposició que ha de ser presentada a la Mesa del Congrés dels Diputats, d'acord amb l'article 34.2 de l'Estatut d'Autonomia.

Estem davant d'un cas inèdit fins ara en la pràctica de la nostra Cambra, que consisteix que anem a aprovar, a debatre i a aprovar, si s'escau, una proposició de llei que serà presentada a la Mesa del Congrés dels Diputats. Com he dit anteriorment,

l'aprovació final necessitarà la majoria absoluta dels Diputats.

El Dictamen de la Comissió ha estat publicat en el *Butlletí Oficial*, número 56, i a l'article segon ha estat presentada per tots els Grups parlamentaris una esmena tècnica, demanant de substituir la paraula «legislació» per l'expressió «normes amb rang de llei». Hem considerat que, efectivament, es tractava d'una esmena tècnica i aquesta serà, doncs, l'única esmena que hi ha en la proposició, en el Projecte de proposició. Jo proposaria, doncs, als senyors Diputats que votéssim aquesta esmena i després, podrem votar globalment la totalitat del Projecte.

Prèviament, però, si és que es desitja fer-ho, com en tots els debats sobre un dictamen, podria haver-hi la presentació de la iniciativa pel Consell Executiu, ja que es tracta d'una iniciativa del Consell Executiu, i, si no, podria haver-hi evidentment també un Diputat de la Comissió que presentés el Dictamen.

(Hom indica que no desitja presentar el Dictamen.)

Molt bé. No són necessàries, doncs, aquestes presentacions, i podem passar, si els sembla, senyors Diputats, a considerar primerament si és pertinent aquesta esmena tècnica, és a dir, si tots els senyors Diputats estan d'acord amb la proposta feta unànimement per tots els Grups de substituir la paraula «legislació» per «normes amb rang de llei». I després passarem ja directament a la votació final, ja que el projecte no té cap esmena.

Els senyors Diputats estan d'acord amb l'esmena tècnica que he indicat? *(Pausa.)*

Per assentiment, acceptem, doncs, l'esmena tècnica proposada per tots els Grups.

I ara passem directament, ja que no hi ha cap esmena, com deia, a la votació de la totalitat del text; comprenent, doncs, l'exposició de motius i els articles primer, segon, tercer, quart, cinquè, sisè i setè.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, amb l'esmena tècnica ja aprovada, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

El Projecte de Proposició de Llei a presentar al Congrés de Diputats ha quedat aprovat per 89 vots a favor, cap en contra i cap abstenció. Donat que 89 vots representen la majoria absoluta d'aquesta Cambra, el Projecte queda definitivament aprovat.

D'acord amb l'article 133, en la propera sessió es posarà a l'ordre del dia la designació dels Diputats que hauran de defensar aquesta Proposició de Llei davant del Congrés de Diputats.

Ens queden ara els altres punts de l'ordre del dia: interpellacions, mocions i preguntes amb resposta oral. D'acord amb el criteri establert ja anteriorment per la Junta de Portaveus d'interrompre la sessió quan arribéssim en aquest punt, deixarem això per a demà al matí. Demà al matí la sessió reprendrà a les deu.

Se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn a dos quarts de vuit del vespre i onze minuts.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes del cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament complimentada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

(Nom)

carrer, núm.

telèfon; població

districte postal

desitja subscriure's al DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de fins al 31 de desembre de 198....

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198.... envia per num. la quantitat de pessetes.

(gir / taló al portador)

..... de de 198....

Signatura.

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Secció de Publicacions del Parlament de Catalunya, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, Barcelona - 3. Telèfon 300 64 13. Subscripció anual: 1.500 pessetes. Número solt: 40 pessetes.

Impress per Multitext, Diputació 113-115, Barcelona-15

Dip. Leg.: B.27966/80.